

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับเอกสารเกี่ยวกับความหมายความสำคัญของคุณภาพของข้อมูลและกำลังใจในการปฏิบัติงานแนวคิดทฤษฎีตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังมีรายละเอียดตามลำดับ ต่อไปนี้

1. การบริหารงานบุคคล
2. ข้อมูลและกำลังใจในการปฏิบัติงาน
3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อข้อมูลและกำลังใจในการปฏิบัติงาน
4. บทบาทของครูในการปฏิบัติงานในสถานศึกษา
5. บริบทพื้นฐานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยในประเทศไทย
 - 6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

การบริหารงานบุคคล วิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

การบริหารงานบุคคลเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างยิ่งต่อองค์กรที่จะทำให้องค์กรบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ปัจจัยทางด้านบุคคลการหรือผู้ปฏิบัติงานจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในบรรดาทรัพยากรหั้งหมด เพราะสามารถที่จะจัดการหรือ呵ารีที่จะดำเนินการให้องค์กรบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นบุคคลการจึงเป็นที่มาของความสำเร็จหรือความล้มเหลวขององค์กรอีกด้วย

1. ความหมายของการบริหารงานบุคคล

เพลิกซ์เอ ไนโกร (Nigro, 1977 : 28) ได้ให้ความหมายการบริหารงานบุคคลว่า หมายถึง วิธีการที่จะสร้างระบบบุคคลเข้ามาทำงาน และพัฒนาความสามารถของบุคคลเหล่านั้น รวมทั้งการสร้างสภาพแวดล้อมในองค์กร เพื่อให้บุคคลนั้นทำงานได้เต็มความสามารถ ทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ

สมาน รังสิโยกุษฐ์ (2522 : 1-2) ได้ให้ความหมายการบริหารงานบุคคล หมายถึง กระบวนการเกี่ยวกับการวางแผนนโยบายการ วางแผน การวางแผนเบี่ยงเบนและข้อบังคับ

เกี่ยวกับตัวบุคคลที่ปฏิบัติงานในองค์การหรือหน่วยงานทั้งนี้เพื่อให้ได้มาได้ใช้ประโยชน์ และบำรุงรักษาไว้ซึ่งทรัพยากรมนุษย์ให้มีประสิทธิภาพและมีปริมาณเพียงพอ เพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุตามวัตถุประสงค์ กระบวนการที่ว่านี้จึงรวมหน้าที่ต่าง ๆ ทั้งหมดนับตั้งแต่การสรรหาบุคคล เข้าปฏิบัติงานจนกระทั่งออกจากงาน

สมพงษ์ เกษมสิน (2526 : 6) "ได้ให้ความหมายการบริหารงานบุคคล หมายถึง การจัดการเกี่ยวกับตัวบุคคลนับตั้งแต่การสรรหาบุคคลเข้าปฏิบัติงาน การดูแลบำรุงรักษา จนกระทั่งพ้นไปจากการปฏิบัติงาน"

สรุปว่าการบริหารงานบุคคล หมายถึง กระบวนการเกี่ยวกับการที่จะสรรหาบุคคล เข้ามาทำงาน และพัฒนาความสามารถของบุคคลเหล่านั้น รวมทั้งการสร้างสภาพแวดล้อม ในองค์การเพื่อให้บุคคลนั้นทำงานได้เต็มความสามารถ ทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ ทั้งนี้ เพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุตามวัตถุประสงค์กระบวนการที่ว่านี้ จึงรวมหน้าที่ต่าง ๆ ทั้งหมด นับตั้งแต่การสรรหาบุคคลเข้าปฏิบัติงานจนกระทั่งออกจากงาน

2. ความสำคัญของกระบวนการบริหารงาน

ธงชัย สันติวงศ์ (2526 : 35 - 37) "ได้แบ่งกระบวนการการบริหารงานบุคคล ออกเป็นส่วนสำคัญ ๆ ดังนี้"

1. การออกแบบงาน และการวิเคราะห์เพื่อจัดแบ่งตำแหน่งงาน (Task Specialization Process)
2. การวางแผนกำลังคน (Manpower Planning Process)
3. การสรรหาและคัดเลือกพนักงาน (Recruitment and Selection Process)
4. การปฐมนิเทศบรรจุพนักงานและการประเมิน (Induction and Appraisal Process)
5. การอบรมและการพัฒนา (Training and Development Process)
6. การจ่ายตอบแทน (Compensation Process)
7. การทำนุบำรุงรักษาทางด้านสุขภาพ ความปลอดภัย และแรงงานสัมพันธ์ (Health, Safety Maintenance Process and Labor Relations)
8. การใช้วินัย และการควบคุมตลอดจนการประเมิน (Discipline, Control and Evaluation Process)

ซึ่งกระบวนการบริหารงานบุคคลทั้ง 8 ประการ ดังกล่าว ในทางปฏิบัตินี้ การปรับปรุง ประสิทธิภาพของการบริหารงานบุคคลจำเป็นที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และสัมพันธ์กันทุก ขั้นตอนทุกด้าน และต้องมีการดำเนินการทุกเรื่องไปพร้อม ๆ กัน

จะเห็นว่าการบริหารงานบุคคลมีความสำคัญต่อองค์การมากที่สุด เนื่องจากการบริหารงานบุคคล เป็นกระบวนการอย่างหนึ่งของการบริหารที่จัดการเกี่ยวกับบุคคล ที่นำมาใช้ในองค์การและที่มีอยู่แล้ว โดยเริ่มจากการวางแผนการสรรหาบุคคลเข้ามาทำงานการทำบุญบำรุงรักษา รวมทั้งการดำเนินการ เมื่อบุคคลนั้นพ้นจากไปองค์การให้บรรลุผล ตามที่ตั้งเป้าหมายไว้อย่าง มีประสิทธิภาพ ปัจจัยสำคัญก็คือ “คนหรือบุคลากร” ในองค์การซึ่งถือเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด ของการบริหารงาน และเป็นที่ยอมรับกันว่ามุขย์หรือคนเป็นทรัพยากรทางเศรษฐกิจที่มีค่าและ สำคัญที่สุดตามหลักการบริหาร จึงได้มีนักวิชาการบริหารหลายท่านเริ่มให้ความสนใจที่จะศึกษา ถึงพฤติกรรมมนุษย์ในองค์การ ซึ่งแต่เดิมแนวคิดเกี่ยวกับการบริหาร มุ่งไปที่ประสิทธิภาพ ใน การผลิตขององค์การ ขาดการให้ความสำคัญต่อมนุษย์ ผู้ปฏิบัติงาน ในองค์การมองมนุษย์เป็น เสมือนเครื่องจักร ไม่มีชีวิตใจ สิ่งใดๆ ก็อ่อนไหวต่อการบริหาร แต่ในปัจจัยที่เกี่ยวกับบุคคลโดย ก็คือค่าตอบแทนที่เป็นตัวเงิน ต่อมานักวิชาการจึงเปลี่ยนแนวความคิดการบริหารโดยยึด แนวความคิดทางพฤติกรรมศาสตร์ (Behavior Science) คือ การบริหาร ที่มุ่งเน้นการให้ ความสำคัญทางด้านจิตใจกับมนุษย์ในองค์การมากขึ้น โดยเชื่อว่าปัจจัยที่เกี่ยวกับบุคคลโดย แท้จริงแล้วเป็นปัจจัยที่มีผลและมีความสำคัญเป็นอย่างมาก ต่อประสิทธิภาพและการทำงาน ความเชื่อที่ว่าคนเป็นเครื่องจักรนั้นจึงเป็นความเชื่อที่ผิดโดยสิ้นเชิง เพราะคนจากเงินแล้วคนยัง มีความต้องการทางสังคมและความต้องการอื่น ๆ ที่มิใช่เงินด้วย (ชงชัย สันติวงศ์ และชัยยศ สันติวงศ์. 2535 : 24)

ดังนั้นหากองค์การได้ต้องการที่จะให้การดำเนินงานบรรลุประสิทธิภาพที่ตั้งไว้อย่างมี ประสิทธิภาพ การเสริมสร้างแรงจูงใจหรือขวัญในการทำงานให้กับบุคลากร เพื่อให้บุคคลเหล่านี้ มีความรู้สึกเต็มใจที่จะปฏิบัติงาน และอุทิศตนเพื่อความสำเร็จของงานขององค์การ อย่าง ต่อเนื่องและสมบูรณ์ จึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้บริหาร เพราะเมื่อบุคลากรในองค์การ มีแรงจูงใจและความพึงพอใจในงานหรือขวัญในการทำงานดี ย่อมจะมีผลให้เกิดประสิทธิภาพ ของงานดีขึ้นในทางตรงข้ามถ้าบุคลากรในองค์การขาดแรงจูงใจ และความพึงพอใจในงานหรือ ขวัญและกำลังใจในการทำงานย่อมทำให้ขาดประสิทธิภาพของงานได้

ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน

ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน (Work Moral) เป็นพฤติกรรมของผู้ร่วมงานที่ แสดงออกในรูปของความสนใจความกระตือรือร้น หรือความใส่ใจที่จะกระทำการในหน้าที่ของ ตนที่ได้รับมอบหมาย (สุรพล พยอมเย้ม. 2541 : 65) ดังนั้น ขวัญและกำลังใจจึงเป็นเรื่องที่ สำคัญต่อการบริหารบุคคลหน่วยงานหรือองค์การได้ก็ตาม ถ้าผู้ร่วมงานเป็นผู้ที่มีขวัญและ

กำลังใจดี จะมีความตั้งใจมีความมุ่งมั่นเต็มใจ และเพียรพยายามที่จะทำงานให้สำเร็จ จะสร้างผลงานที่มีคุณภาพให้กับหน่วยงานหรือองค์การนั้น ด้วยเหตุนี้ในการบริหารงานบุคคล จึงต้องเสริมสร้างขวัญและบำรุงขวัญของผู้ร่วมงาน เพราะขวัญมีส่วนเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานอย่างใกล้ชิด ผู้ที่มีความรู้ความสามารถแต่หากขวัญและกำลังใจไม่ดี ก็ทำให้ไม่สามารถแสดงความสามารถในการทำงานได้เต็มที่ (บุญมั่น ธนาศุภวัฒน์. 2537 : 142)

ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานอาจพิจารณาได้ 2 ประการ คือ ขวัญและกำลังใจของบุคคล (Individual Morale) และขวัญและกำลังใจของหมู่คณะ (Group Morale) ขวัญและกำลังใจทั้งสองนี้ไม่สามารถแยกออกจากกันได้ ที่ได้มีขวัญของหมู่คณะสูง ขวัญและกำลังใจของบุคคลก็จะสูงไปด้วย ถ้าที่ได้มีขวัญของหมู่คณะต่ำ ขวัญและกำลังใจของบุคคลก็จะต่ำไปด้วย เช่นกัน ทั้งนี้เพราะขวัญเป็นกำลังใจที่จะร่วมกันทำงานแต่พลังในการทำงานจะเกิดขึ้นกับบุคคล และคณะบุคคลย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น สิ่งแวดล้อมจุงใจให้คนทำงานเพียงใด หน้าที่การงานได้รับการยอมรับนับถือจากสังคมเพียงใด โอกาสที่จะได้รับเลื่อนขั้นเงินเดือน เลื่อนตำแหน่ง การศึกษาอบรม หรือศึกษาต่อมีมากน้อยเพียงใด เป็นต้น

1. ความหมายของขวัญกำลังใจ

ไมเคิล เจ จูษุส (Michael J. Jucius. 1987 ; อ้างอิงใน อุทัย หรรษ์โต. 2531 : 35) ให้ข้อพิจารณาความหมายของขวัญกำลังใจจากคำตามต่อไปนี้ คือ ขวัญกำลังใจคืออะไร ขวัญกำลังใจทำหน้าที่อะไร ขวัญกำลังใจอยู่ที่ไหน ใครบ้างที่ถูกกระทบกระเทือนขวัญกำลังใจ ขวัญกำลังใจมีอะไร เมื่อตอบคำถามดังกล่าวข้างต้นแล้ว จะทราบความหมายของขวัญกำลังใจดังนี้

ขวัญกำลังใจคืออะไร (What it is) ท่าที่แห่งจิตใจความรักหมู่คณะ

ขวัญกำลังใจทำหน้าที่อะไร (What it does) กระทบกระเทือนต่อผลผลิต คุณภาพ ค่าใช้จ่าย ความร่วมมือ วินัย ความกระตือรือร้น ความคิดริเริ่ม และความสำเร็จ ลักษณะต่าง ๆ

ขวัญกำลังใจอยู่ที่ไหน (Where it resides) อยู่ที่จิตใจทัศนคติ และอารมณ์ ของบุคคลแต่ละคนและปฏิกริยาของกลุ่ม

ขวัญกำลังใจกระทบกระเทือนถึงใครบ้าง (Who it affects) โดยตรง ได้แก่ คนงานและฝ่ายบริหารโดยทางอ้อมได้แก่ลูกค้าและชุมชน

ขวัญกำลังใจกระทบกระเทือนต่ออะไรบ้าง (What are affects) ความตั้งใจในการทำงาน และความร่วมมือ

Halloran นิยามว่า ขวัญกำลังใจ หมายถึง สภาพจิตใจและความรู้สึกของบุคคล ที่มีต่องานและเพื่อนร่วมงาน ขณะที่ Smith and Wakeley กล่าวว่า ขวัญกำลังใจคือความสนใจ ที่เกิดขึ้นภายในจิตใจของบุคคล ซึ่งจะสังเกตหรือวัดได้จากการพยาบาลที่เขาใช้ในการทำงาน มีความคิดริเริ่ม และมีความพึงพอใจในการทำงาน

ในส่วนของ Good ให้ความหมายว่า ขวัญกำลังใจ หมายถึง ความรู้สึกและทัศนคติของกลุ่มครูที่มีต่อหน้าที่การงาน ความรับผิดชอบ จุดมุ่งหมาย ศึกษานิเทศก์ และเพื่อนร่วมงาน นอกเหนือนั้น ชاعร์ชัย อาจินสามารถ (2541 : 81) ก็ได้บรรยายความเห็นของนักจิตวิทยา และนักสังคมวิทยาที่อธิบายเกี่ยวกับความหมายของขวัญกำลังใจไว้ด้วย คือ ทัศนคติของ Tead ขวัญกำลังใจคือ ความตระหนักรองหมู่คณะซึ่งมีความจำเป็นต่อประสิทธิผลของหมู่คณะในการทำงาน

ขณะที่ Zeleny กล่าวว่า ขวัญกำลังใจคือความรู้สึกร่วมของ “ความชอบ” ระหว่างสมาชิกในหมู่คณะในทำนองเดียวกัน Kresh และ Crutchfield ให้ความหมายของขวัญกำลังใจว่าหมายถึง สภาพการทำงานของหมู่คณะความสามัคคีและความมีน้ำใจเดียวกันของหมู่คณะส่วน Wiles กล่าวว่า ขวัญกำลังใจคือปฏิริยาทางอารมณ์ และจิตใจของบุคคลที่มีต่องานของเขารือ

อีกทั้ง Schneiders ก็กล่าวว่า ขวัญกำลังใจ คือ เจตคติที่ว่าไปหรือภาพพจน์ของบุคคลหรือหมู่คณะสู่สถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ขวัญกำลังใจจากกระบวนการเทือนต่อการทำงานอย่างรุนแรง และจะสัมพันธ์กับสิ่งที่เราเรียกว่า ความมีน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ซึ่งสอดรับกับ Hilgard (อ้างในวารสาร คน ปีที่ 22 ฉบับที่ 3/2544) นักจิตวิทยาแห่งมหาวิทยาลัย แสตนฟอร์ด ได้ให้นิยามขวัญและกำลังใจของบุคคลว่า ขวัญกำลังใจ หมายถึง ทัศนคติของ แต่ละหมู่ซึ่งแสดงออกถึงความเชื่อมั่นในตนเอง ความจริงกักดีต่อมหู่คณะที่ทำงานอยู่ในระเบียบวินัยที่ดี และ Chiseles และ Brown ได้นิยามถึงเรื่องขวัญกำลังใจไว้ว่า ขวัญกำลังใจ หมายถึง ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของหมู่คณะที่จะร่วมกันทำงานให้ดีที่สุด ให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งอันที่จริงแล้วขวัญกำลังใจ (Morale) ตามศัพท์ภาษาไทยแล้วสามารถแยกได้เป็นสองคำ คือ “ขวัญ” และ “กำลังใจ” พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ได้ให้ความหมายไว้ว่า ขวัญ หมายถึง สิ่งที่ไม่มีตัวตน นิยมกันว่ามีอยู่ประจำชีวิตของคนตั้งแต่เกิดมา ซึ่งเชื่อกันว่า ถ้าขวัญอยู่กับตัวก็เป็นสิริมงคลเป็นสุขสบายจิตใจมั่นคง ถ้าคนตกใจหรือเสียขวัญ ขวัญก็ออกจากร่างไปเสีย ซึ่งเรียกว่า ขวัญหาย ขวัญหนี ขวัญบิน เป็นต้น และ กำลังใจ หมายถึง สภาพของจิตใจที่มีความเชื่อมั่น และกระตือรือร้น พร้อมที่จะเผชิญกับเหตุการณ์ทุกอย่าง ตั้งนั้นเมื่อร่วมคำว่า ขวัญและกำลังใจ เข้าด้วยกัน ในแง่ของการปฏิบัติงานแล้ว ขวัญกำลังใจในการทำงาน คือสภาพทางจิตใจของผู้ปฏิบัติงาน เช่น ความรู้สึกหรือความนึกคิดที่ได้รับ

อิทธิพลแรงกดดันหรือสิ่งเร้าจากปัจจัยหรือสภาพแวดล้อมในองค์การที่อยู่รอบตัวเขา และจะมีปฏิกริยาต่อกลับคือ พฤติกรรมในการทำงานซึ่งมีผลโดยตรงต่อผลงานของบุคคลนั้น

ขวัญกำลังใจ คือ สภาวะของจิตใจและอารมณ์ซึ่งกระทบต่อความตั้งใจในการทำงาน ซึ่งผลกระทบนี้จะมีต่อบุคคลและวัตถุประสงค์ขององค์การ ตามนัยความหมายของขวัญกำลังใจแบ่งพิจารณาได้ 2 ประเภท คือ ขวัญกำลังใจของบุคคลแต่ละคน และขวัญกำลังใจของหมู่คณะ (Group Morale) ขวัญกำลังใจทั้งสองพวงนี้ พัวพันแยกกันไม่ออกหากที่ใดมีขวัญกำลังใจต่ำ ขวัญกำลังใจของแต่ละคนก็จะต่ำด้วย (อุทัย หรรษ์โต. 2531)

ในขณะที่ วิจิตร อาระกุล (2542 : 259) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ขวัญและกำลังใจ หมายถึง ความรู้สึกนึงคิดเหตุคติของบุคคลที่มีต่อสถานการณ์ทำงาน เป็นความสนใจของบุคคลในกลุ่มที่จะมุ่งหน้าทำงานในความรับผิดชอบของตนอย่างไม่ลดลง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กลุ่มได้วางไว้ “ขวัญ” ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Morale” ซึ่งมีผู้รู้หลายท่านให้ความหมายของขวัญไว้จำแนกเป็น 2 กลุ่ม ใหญ่ ๆ คือ

1.1 ความหมายในเชิงความรู้สึกหรือจิตใจ มีดังนี้

วิจิตร อาระกุล (2542 : 223) ให้คำนิยามไว้ว่า ขวัญในการปฏิบัติงาน หมายถึง ความรู้สึกนึงคิดเหตุคติของบุคคลที่มีต่อสภาพการในการปฏิบัติงาน เป็นความสนใจของบุคคลในกลุ่มที่มุ่งปฏิบัติงานในความรับผิดชอบของตนเองอย่างไม่ลดลง หันนี้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กลุ่มได้วางไว้

อาภัสสรี ไชคุนา (2542 : 81) ให้คำนิยามของ ขวัญในการปฏิบัติงาน ว่า เป็นภาวะแห่งอารมณ์จิตใจความรู้สึก ซึ่งแสดงออกให้เห็นได้ทางพฤติกรรมในการทำงาน เช่น ความกระตือรือร้นตั้งใจ และการให้ความร่วมมือ ซึ่งส่งผลถึงประสิทธิภาพการทำงาน

ศักดิ์ไทย สุรกิจบาง (2542 : 324) ได้กล่าวถึง ขวัญในการปฏิบัติงาน ว่าหมายถึง เจตคติที่ดีขึ้นจากการทางอารมณ์ความรู้สึก และจิตใจของแต่ละบุคคล และกลุ่มที่มีความต้องการจุดมุ่งหมายความสัมพันธ์ และความร่วมมือในการปฏิบัติงาน

ปริยaph วงศ์อนุตรโรจน์ (2544 : 135) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ขวัญเป็นสถานการณ์ทางจิตใจที่แสดงออกในรูปของพฤติกรรมต่าง ๆ เช่น ความกระตือรือร้นความหวัง ความกล้า ความเชื่อมั่น เป็นต้น และในทางตรงกันข้าม คนที่ปราศจากขวัญแสดงออกในรูปของความเฉื่อยชา ความเมยเมย ความหวาดระแวง ขาดความเชื่อมั่น ขวัญจึงเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสภาพแวดล้อม คนที่มีขวัญดีจึงสังเกตได้จากความกระตือรือร้นในการทำงานเต็มใจที่ จะทำตามกฎหมายข้อบังคับของหน่วยงาน พยายามปฏิบัติให้บรรลุจุดหมาย และอื่น ๆ ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่

มีผลตีต่อบริษัท ขวัญไม่ดีก็พบจาก ความท้อแท้เบื่อหน่าย ขาดความเต็มใจที่จะทำงาน ขาดงาน ไม่อยากรับผิดชอบงาน

1.2 ความหมายในเชิงพฤติกรรมหรือการแสดงออก มีดังนี้

สรุพล พยอมแย้ม (2541 : 65) กล่าวว่า ขวัญในการปฏิบัติงาน หมายถึง พฤติกรรมของผู้ร่วมงานที่แสดงออกในรูปของความสนใจ ความกระตือรือร้น หรือความใส่ใจที่จะกระทำการในหน้าที่ของตนที่ได้รับมอบหมาย

พนัส หันนาคินทร์ (2542 : 166) กล่าวว่า ขวัญในการปฏิบัติงาน หมายถึง ปฏิกิริยาทางอารมณ์ที่คนในองค์การ มีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนหรือเห็นได้ชัดเจน อาจจะเป็นของบุคคลหรือของกลุ่มก็ได้ ที่จะช่วยเหลือเกื้อกูลกันเพื่อความสำเร็จโดยส่วนรวม

อำนวย แสงสว่าง (2542 : 117) กล่าวว่า ขวัญในการปฏิบัติงาน ว่าหมายถึง การแสดงพฤติกรรมของบุคคลที่เป็นท่าที่ความรู้สึกที่ดีต่อกลุ่มบุคคลที่ทำงานร่วมกัน ประกอบด้วย ผู้บริหารหัวหน้างาน และเพื่อนร่วมงาน ขวัญ เป็นผลมาจากการปฏิบัติงานของเพื่อนร่วมงาน เช่น ได้รับการยอมรับนับถือการมีสัมพันธ์ภาพต่อกัน การมีส่วนร่วมในการทำงาน การมีความผูกพันกับองค์การ และมีความเจริญก้าวหน้าในการทำงาน

สรุปได้ว่า ขวัญ หมายถึง สภาพทางจิตใจเป็นทัศนคติของบุคคลในองค์การ ซึ่งเมื่อเกิดขึ้นแล้วจะสะท้อนให้เห็นพฤติกรรมของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล ที่มีความกระตือรือร้น มีความมั่นใจ ตั้งใจ เต็มใจ เสียสละ และกล้าหาญ มีกำลังใจที่จะปฏิบัติตามความต้องการของ วัตถุประสงค์ขององค์การนั้นเอง

2. ความสำคัญของขวัญกำลังใจ

การบริหารงานไม่ว่าจะเป็นงานธุรกิจหรือธุรกิจเอกชน มีลักษณะเป็นการระดมทรัพยากร การบริหารเพื่อให้วัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการให้คนร่วมกัน ทำงานอย่างมีน้ำใจเดียวกัน และทำงานด้วยความพึงพอใจ โดยแต่ละคนมุ่งมั่นถึงวัตถุประสงค์ อย่างแรงกล้า ขวัญกำลังใจที่ดีจะเพิ่มการทำงานให้สูงขึ้น ผลที่ตามมาก็คือทำให้การผลิตสูงไปด้วย การส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่มีขวัญกำลังใจสูงจึงเป็นหน้าที่อันสำคัญของฝ่ายการบริหารงานบุคคล ความสำคัญของขวัญกำลังใจพอจะจำแนกได้ดังนี้ คือ

ขวัญกำลังใจจะทำให้เกิดความร่วมมือร่วมใจกันทำงานอย่างสมานฉันท์

ขวัญกำลังใจจะสร้างความจริงใจกตีต่องค์กรให้เกิดขึ้นแก่เจ้าหน้าที่ทุกคน

ขวัญกำลังใจจะเกื้อหนุนให้ระเบียบข้อบังคับขององค์กรเกิดผลในการควบคุม ความประพฤติของบุคคล กล่าวคือ เจ้าหน้าที่จะอยู่ในระเบียบวินัย

ขวัญกำลังใจจะสร้างความสามัคคีธรรมขึ้นในหมู่คณะ และก่อให้เกิดพลังร่วม (Group Efforct)

ขวัญกำลังใจจะเสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างบุคคลในองค์การ นโยบาย และวัตถุประสงค์ขององค์การ

ขวัญกำลังใจจะสูงให้เจ้าหน้าที่ในองค์กรมีทัศนคติที่ดีต่องค์การ และ มีความคิดสร้างสรรค์ให้เป็นประโยชน์ต่องค์การ

ขวัญกำลังใจจะทำให้เจ้าหน้าที่มีความมั่นคงทางใจ และทำงานอยู่กับองค์กร นานเท่านาน

การบริหารงานที่ดีต้องดำเนินการให้ได้ทั้งผลงาน และน้ำใจของผู้ร่วมงานการที่บุคลากรในองค์กรมีขวัญที่ดีจะแสดงออกในการมีครั้งท่าและพ้อใจในการทำงาน ใช้ความพยายามทำหน้าที่ของตนให้ดีที่สุดเพื่อให้ได้ผลงานทั้งปริมาณ และคุณภาพ ตลอดจนมีการร่วมมือประสานงานที่ดีต่อกัน มีทัศนคติท่าทีความรู้สึกที่ดีในการทำงาน ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้บริหารควรพยายามให้มีขึ้นในองค์กรอยู่ตลอดเวลา (วิจิตร อะวงกุล. 2542 : 224) ในทางตรงกันข้ามผู้ร่วมงานที่ปราศจากขวัญจะแสดงออกในรูปความเมื่อยชา ความเหนียวย ความหวัดระแวง ขาดความเชื่อมั่น ขาดงาน ไม่อยากรับผิดชอบงาน เมื่อขวัญมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงาน ผู้บริหารจึงต้องบริหารพยายามสร้างขวัญของผู้ร่วมงานให้เกิดขึ้นในองค์การ เพื่อให้องค์กรมีความมั่นคงและการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ

จากการศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานมีความสำคัญต่อบุคลากรในองค์กร โดยถ้าบุคลากรในหน่วยงานหรือโรงเรียน มีขวัญกำลังใจที่ดี ทำให้บุคลากรมีความกระตือรือร้น มีเจตคติที่ดีในการปฏิบัติงาน เกิดความร่วมมือร่วมใจกันในการปฏิบัติงานได้ดี และสามารถส่งผลให้ได้ผลงานมีคุณภาพและประสิทธิภาพที่ดี

3. องค์ประกอบในการสร้างขวัญกำลังใจที่ดีในการปฏิบัติ

ประดิษฐ์ คุณรัตน์ (2539 : 139 – 140) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้เกิดขวัญที่ดีมีอยู่ 6 ประการ คือการควบคุมดูแลอย่างเพียงพอ กล่าวคือ ผู้บริหารควรจะเป็นที่ปรึกษา

1. แก่ผู้ร่วมงาน ช่วยแนะนำ แก้ไขปัญหา และเป็นที่ฟังของผู้ร่วมงานได้
2. ความพึงพอใจหน้าที่การทำงานที่ปฏิบัติอยู่
3. การเข้าใจดีกับเพื่อนร่วมงานและหมู่คณะ

4. ความพอดีกับวัตถุประสงค์และนโยบายขององค์การ ถ้าสมาชิกเข้าใจระบบและการดำเนินงานของผู้ร่วมงานแล้ว สมาชิกเหล่านั้นยอมจะอุทิศเวลาให้แก่งาน มีขวัญกำลังในการปฏิบัติงานได้อย่างดี

5. ความพึงพอใจในผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ และรางวัลที่ได้รับ เช่น การให้บำเหน็จรางวัลการเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งที่เหมาะสม

6. สุขภาพทั้งร่างกายและจิตใจของผู้ร่วมงาน การที่จะมีขวัญดีขึ้นจากคำนึงถึงปัจจัยภายในหน่วยงาน (On the Job Factor) แล้วต้องพิจารณาถึงปัจจัยภายนอกหน่วยงาน (Off the Job Factor) เช่น ปัญหาครอบครัว สุขภาพอนามัยที่ไม่ดี เป็นต้น และยังต้องคำนึงถึงอารมณ์โดยทั่ว ๆ ไปของแต่ละบุคคล ซึ่งเปลี่ยนไปมาอยู่เสมอไม่เหมือนกัน เมื่อมาเปรียบเทียบกันแล้ว ก็จะแสดงให้เห็นว่าโครงสร้างความพอดีในการทำงานที่ทำอยู่มากน้อยแตกต่างกันอย่างไร

สยาม ปิยนราธ (2541 : 12-15) ได้สรุปเกี่ยวกับองค์ประกอบในการสร้างขวัญที่ดีในการปฏิบัติงานไว้ 10 ข้อ ด้วยกัน ดังนี้คือ

1. สร้างบรรยากาศที่ดีในที่ทำงาน บรรยากาศที่ดี หมายถึง การสร้างสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน มีความเสมอภาค มีความจริงใจ เอื้ออาทรต่อกัน เน้นการแก้ปัญหา อย่างสร้างสรรค์ และสื่อสารกันอย่างชัดเจน ธรรมชาติของมนุษย์มักไม่ชอบให้ความควบคุมหรือคุยจับผิดขณะทำงาน การสร้างบรรยากาศที่ดีในการทำงานจึงเป็นสิ่งจำเป็น บรรยากาศที่ดี เช่น ความเป็นมิตร มีความเป็นอิสระในการทำงาน ไว้วางใจผู้ร่วมงาน เปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น มีอุปกรณ์พร้อมในการทำงาน จัดสภาพแวดล้อมให้เป็นระเบียบสะอาดสวยงาม

2. การชุมชนการให้รางวัล เป็นตัวที่จะช่วยกระตุ้นให้ผู้ร่วมงานเกิดกำลังใจในการที่จะทำงานได้รับมอบหมายให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไป เช่น การยอมรับนับถือในความสามารถ อิสรเสรีภาพ ให้โอกาส ให้กำลังใจ ความสะอาดสวยงาม การเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง การยกย่อง สรรเสริญชื่อเสียง ความปลอดภัย มีศักยภาพในการทำงาน มีความมั่นคง

3. เงินเดือนค่าตอบแทนและสวัสดิการที่เหมาะสมและเป็นธรรม เงินเดือนและค่าตอบแทนนับว่าเป็นหัวใจสำคัญประการหนึ่งในองค์การ หากเงินเดือนและค่าตอบแทนไม่เป็นธรรม จะทำให้ขวัญของพนักงานต่ำ เกิดความไม่พึงพอใจในการทำงานได้ ส่วนสวัสดิการที่เหมาะสมจะช่วยทำให้พนักงานรู้สึกมีความมั่นคงในการทำงาน

4. แจ้งผลการปฏิบัติงานให้ผู้ร่วมงานได้รับทราบ การแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับผลงานปฏิบัติงานให้ผู้ร่วมงานได้รับทราบ จะเป็นกระบวนการที่อนให้ได้เห็นถึงการปฏิบัติงานของคนว่า

เป็นอย่างไร ถ้าผลการปฏิบัติตามที่จะทำให้เขากิดความภาคภูมิใจ ถ้าไม่ได้ก็จะได้ปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

5. ช่วยเหลือเมื่อปัญหาและอุปสรรค การทำงานใด ๆ ก็ตาม ล้วนต้องพบกับปัญหานานนานับการ ปัญหางานปัญหา ผู้ร่วมงานสามารถแก้ไขได้ แต่บางปัญหาน่าจะไม่สามารถแก้ไขได้ ผู้บริหารจึงจำเป็นต้องเข้ามาช่วยเหลือเพื่อให้ลดปัญหาให้น้อยลง ผู้บริหารควรรับรู้ความรู้สึกและการณ์ในสภาวะที่เป็นอยู่ ฉะนั้นผู้บริหารควรมีเทคนิคดังนี้ คือ การสร้างสัมพันธภาพ การให้กำลังใจ การชี้แนะให้เห็นความกระจัง การสะท้อนความรู้สึกและเนื้อหาการทบทวนข้อมูล การฟัง การถาม การสรุป

6. การให้มีส่วนร่วม เปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานได้เข้ามามีส่วนร่วมใน การวางแผน การกำหนดวัตถุประสงค์ การปฏิบัติงาน และการแก้ปัญหาร่วมกัน การมีส่วนร่วมจะแสดงให้เห็นถึงความเป็นส่วนหนึ่งหรือความเป็นเจ้าขององค์การ สามารถแสดงออกในรูปของคำขวัญ เครื่องแบบ เครื่องหมาย สัญลักษณ์ และเพลง

7. จัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงานที่ทำ การจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงานที่ทำ จะทำให้งานนั้นมีคุณภาพ เกิดทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผล งานใดที่ผู้บริหารมอบหมายให้ทำแต่ไม่มีความถนัดงานนั้นก็จะออกมาไม่มีคุณภาพ ฉะนั้นผู้บริหารควรจะมองให้ออกว่า ผู้ร่วมงานมีความถนัดอะไร มีความสามารถเรื่องไหนจึงจะจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงาน

8. ผู้บริหารมีความยุติธรรม ผู้บริหารต้องมีความยุติธรรมไม่ลำเอียงหรือเล่นพรรคเล่นพวกละทำลายขวัญของผู้ร่วมงานให้ต่ำลง การตัดสินว่าผู้ร่วมงานคนไหนถูกหรือผิดต้องมีหลักการหรือหลักเกณฑ์ที่มีมาตรฐานเดียวกัน

9. ให้โอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การทำงาน งานที่ทำอยู่ต้องจูงใจให้ผู้ร่วมงานเกิดความเจริญก้าวหน้า ผู้ร่วมงานหากทำงานโดยไม่รู้ตันอาจว่าจะเจริญก้าวหน้ามากขึ้นแค่ไหน จะทำให้การทำงานเกิดความเชื่อใจ ขาดความกระตือรือร้นเท่าที่ควร ผู้บริหารควรฝึกการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ร่วมงานได้ทราบถึงเส้นทาง และวิธีการสร้างความเจริญก้าวหน้า

10. สนองความต้องการของผู้ร่วมงาน โดยที่ไปมนุษย์มีความต้องการ อยู่เสมอ และไม่มีที่สิ้นสุด ถ้าผู้บริหารสามารถสนองความต้องการของผู้ร่วมงานได้ ทุกสิ่งทุกอย่างก็จะลดปัญหาความยุ่งยากลงไปได้ การให้ความสนใจและเอาใจใส่เรียนรู้ว่าต้องการอะไร และสนองในสิ่งที่ต้องการ จะทำให้ผู้บริหารเป็นบุคคลที่มีค่า มีความสำคัญ

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของขวัญที่ดีในการปฏิบัติงาน ประกอบด้วยผู้บริหารมีความยุติธรรม เงินเดือนและสวัสดิการเหมาะสมและเป็นธรรม สร้างบรรยากาศที่ดีในการปฏิบัติงาน ให้โอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การทำงาน และจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงาน

4. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับข้อมูลกำลังใจ

ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของ มาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Needs) เป็นทฤษฎีการจูงใจของนักจิตวิทยาชื่อมาสโลว์ (ลัทธิการ ศรีวะรัมย์. 2542 : 410 - 411) อ้างอิงจาก Maslow. 1970 : 35 – 46 Motivation and Personality) มองความต้องการของมนุษย์เป็นลำดับขั้นจากลดดับต่ำสุดไปยังลดดับสูงสุด และสรุปว่าเมื่อความต้องการในระดับหนึ่ง ได้รับการตอบสนองจะมีความต้องการอื่นในระดับที่สูงขึ้นต่อไปเมื่อรายละเอียด ดังนี้

1. ความต้องการด้านร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐาน (Basic Needs) เพื่อความอยู่รอด เช่นอาหารน้ำดื่ม ความอบอุ่นและที่อยู่อาศัย เป็นต้น

2. ความต้องการความมั่นคงหรือปลอดภัย (Security or Safety Needs) ความต้องการเหล่านี้เป็นความต้องการที่จะเป็นอิสระจากอันตรายทางกาย และความกลัวต่อการสูญเสียงานทรัพย์สินอาหารหรือที่อยู่อาศัย

3. ความต้องการความผูกพันหรือการยอมรับนับถือ (Affiliation or Acceptance Needs) เป็นความต้องการความผูกพันกับองค์กร และการยอมรับนับถือจากเพื่อนร่วมงาน

4. ความต้องการการยอมรับนับถือ (Esteem Needs) เป็นความต้องการให้ผู้อื่นยกย่องยอมรับนับถือ และมีความภาคภูมิใจเชื่อมั่นและนับถือตนเอง

5. ความต้องการความสำคัญในชีวิต (Needs for Self - Actualization) เป็นความต้องการในระดับสูงสุด เป็นความปรารถนาที่จะให้ประสบความสำเร็จ เพื่อที่จะมีศักยภาพ และบรรลุความสำเร็จในสิ่งใดสิ่งหนึ่งในระดับสูงสุด

ทฤษฎีการจูงใจของแมคคลีแลนด์ (McClelland Achievement Motivation Theory) (สงวน สุทธิเสิศอรุณ. 2543 : 318 – 319 ; อ้างอิงใน McClelland. 1985 : 100 -110 The Achieving Society) ได้เน้นถึงความต้องการ 3 ประการ คือ

1. ความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement) คือ ความต้องการมีผลงาน และบรรลุเป้าหมายที่พึงปรารถนา

2. ความต้องการความผูกพัน (Need for Affiliation) คือ ความต้องการที่จะมีความผูกพันกับองค์กร

3. ความต้องการอำนาจ (Need for Power) คือ ความต้องการมีอิทธิพล และอำนาจเหนือบุคคลอื่น

ทฤษฎีสองปัจจัยของเอิร์ชเบิร์ก (Herzberg's Two Factor Models) ทฤษฎีสองปัจจัยของ เอิร์ชเบิร์ก (Herzberg. 1959 : 113 – 115) The Motivation to Work เป็นทฤษฎีการจูงใจที่ศึกษาถึงสาเหตุจูงใจบุคคลให้ทำงาน มี 2 ปัจจัย ที่เกี่ยวข้องกับการจูงใจ

ในการทำงานคือปัจจัยกระตุ้น (Motivation Factors) และปัจจัยค้าจุน (Hygienic Factors) ปัจจัยกระตุ้น (Motivation Factors) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับงาน ที่มีผลทำให้เกิด ความพึง พ้อใจในการทำงาน มีอยู่ 5 ประการ คือ

1. ความสำเร็จในการปฏิบัติงาน หมายถึง ความรู้สึกพึงพอใจและปลาบปลื้มใจ ในผลสำเร็จของการปฏิบัติงาน เมื่อเข้าได้ทำงานหรือสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้เป็นผลสำเร็จ ปัจจยนี้นับว่ามีความสำคัญมากที่สุด

2. การยอมรับนับถือ หมายถึง การได้รับการยกย่องชมเชยยอมรับนับถือหรือ ได้รับการแสดงความยินดีจากผู้บังคับบัญชา ผู้จ้างงานหรือบุคคลอื่น ๆ ทำให้เกิดความภาคภูมิใจ ปัจจยนี้มักจะเกิดขึ้นควบคู่กับความสำเร็จงานหรือบุคคลอื่น ๆ ทำให้เกิดความภาคภูมิใจ

3. ลักษณะของงานที่ทำ หมายถึง ลักษณะงานที่น่าสนใจและท้าทาย ความสามารถ งานที่ช่วยพัฒนาตนของด้านประสบการณ์ งานที่ทำมีความสนับสนุนและยืดหยุ่นได้ พอเหมาะสม มีกฎระเบียบที่พอปฏิบัติได้

4. ความรับผิดชอบ หมายถึง การที่ผู้บังคับบัญชาให้โอกาสแก่ผู้ทำงาน ได้รับผิดชอบต่อการทำงานของตนเองอย่างเต็มที่ ไม่จำเป็นต้องตรวจตราหรือควบคุม มากจนเกินไป

5. ความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน หมายถึง การได้รับเลื่อนเงินเดือนหรือ ตำแหน่งให้สูงขึ้น รวมถึงโอกาสที่ได้เพิ่มพูนความรู้ความสามารถในการทำงาน เพื่อความ เจริญก้าวหน้าในการทำงานด้วย

ปัจจัยค้าจุน (Hygiene Factors) เป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม ในการทำงาน และทำหน้าที่ป้องกันไม่ให้เกิดความไม่พึงพอใจในการทำงานเกิดขึ้น มีด้วยกัน 5 ปัจจัย คือ

1. นโยบายและการบริหาร หมายถึง การจัดและการบริหารโรงเรียนที่มี นโยบายที่แน่นอน มีแนวปฏิบัติมีระเบียบแบบแผนการบริหารที่มีประสิทธิภาพ และการที่มีส่วน ร่วมแสดงความคิดเห็น และรับทราบนโยบายการบริหาร

2. การปกครองบังคับบัญชา หมายถึง ความศรัทธาและยอมรับนับถือในตัว ผู้บังคับบัญชาที่ประพฤติดีเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป มีเหตุผลมีความรู้ความสามารถ

3. การสนับสนุนระหว่างบุคลากร หมายถึง ความมีมนุษยสัมพันธ์อันดี ของผู้บริหารและเพื่อนร่วมงาน

4. เงินเดือน หมายถึง รายได้ประจำและรายได้พิเศษของผู้ร่วมงานที่ได้รับ จากองค์การ

5. สภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน หมายถึง สภาพการณ์และปัจจัยต่าง ๆ ที่ช่วยให้การปฏิบัติงานมีความคล่องตัวขึ้น ได้แก่ วัสดุเครื่องอำนวยความสะดวก สภาพสถานที่ทำงาน อุปกรณ์การบริหาร ตลอดจนความมือ熟稔ในการปฏิบัติงาน

เรเมเพล และเบนทลีย์ (Rempel and Bently. 1946 : 631 – 641) Education and Psychological Measurement ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์องค์ประกอบในการปฏิบัติงาน ของครุพนักงาน 8 ประการ คือ

1. ความสัมพันธ์ระหว่างครุกับครุใหญ่
2. ความสัมพันธ์ระหว่างครุใหญ่กับหมู่คณะ
3. เงินเดือนของครุ
4. ความพึงพอใจในการทำงานของครุ
5. ภาระรับผิดชอบของครุ
6. ศักดิ์ศรีและสถานะของครุ
7. ความสะดวกสบายในการทำงานของครุ
8. ความสัมพันธ์กับชุมชน

พงศ์ hardtal (2540 : 85 - 86) ได้กล่าวถึงปัจจัยจูงใจที่ทำให้เกิดขวัญกำลังใจใน การปฏิบัติงานไว้วังนี้ คือ ลักษณะการปกครองบังคับบัญชาในแต่ละองค์การจะมีความแตกต่าง กันตามความเชื่อของแต่ละบุคคล ผู้บริหารขององค์การจะเป็นผู้กำหนดลักษณะการปกครอง บังคับบัญชาของตนเอง ทั้งนี้ต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของความยุติธรรม เพื่อเป็นการสร้างขวัญ กำลังใจให้กับผู้ร่วมงาน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารกับคนงาน ผู้ที่มีหน้าที่ปกครองบังคับ บัญชา มีลักษณะท่าทีเป็นมิตรต่อกัน ก็จะทำให้ผู้ร่วมงานในองค์การเกิดขวัญกำลังใจกำลังใจที่ดี วัตถุประสงค์ เป้าหมาย นโยบายในการบริหารงาน ตลอดจนระบบงานขององค์กรนั้นว่ามี บทบาทสำคัญ ในการสร้างขวัญกำลังใจให้แก่ผู้ร่วมงานในองค์การเป็นอย่างมาก ความพึงพอใจ ในการมอบหมายในการทำงานให้เหมาะสมสมกับความรู้ความสามารถและความสนใจ เชาก็จะ ทำงานด้วยความสนุก และมีความภาคภูมิใจในความสำเร็จที่เข้าได้รับ สร้างระบบค่าตอบแทน ในการทำงาน ผู้ร่วมงานย่อมหวังที่จะได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสม และเป็นธรรม ความเจริญ ก้าวหน้าในอาชีพ ผู้ร่วมงานย่อมอยากระจะเจริญก้าวหน้าได้รับการเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง ได้รับ การยอมรับในความสามารถ สภาพแวดล้อมในการทำงานที่ดี เช่น ความร้อน แสง เสียง ผู้น และการถ่ายเทของอากาศ เป็นต้น ย่อมมีผลต่อขวัญกำลังใจของผู้ร่วมงาน สุขภาพของผู้ร่วมงาน ถ้าผู้ร่วมงานมีสุขภาพทางกายและสุขภาพจิตใจที่ดี ย่อมจะมีความมุ่นมาะที่จะอุทิศแรงกาย และกำลังความคิดให้แก่องค์การ

ชูพงศ์ ปัญจมวัด (2541 : 55) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อขวัญกำลังใจในการทำงานไว้ดังนี้ คือ

1. การติดต่อสื่อสารและความเข้าใจที่ดีต่อกันขึ้นในในการทำงานครรภะจัดให้เหมาะสมกับชนิดของงานนั้น ๆ
2. การแข่งขันที่ไม่สามารถเอาชนะได้ ทำให้เกิดอาการท้อแท้หมดกำลังใจไม่เห็นสู่ทางที่จะประสบความสำเร็จ
3. ความสัมพันธ์กับบุคลากรในองค์การ
4. การได้รับความรู้ความเข้าใจจากเพื่อนร่วมงาน และหัวหน้าคนงาน
5. วิธีบริหารงานของหัวหน้า
6. ความพึงพอใจในงานของบุคลากรแต่ละคน

วิจิตร อาระกุล (2542 : 225) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อขวัญกำลังใจของการทำงานว่ามีด้วยกัน 6 ประการ คือ

1. สภาพการณ์เป็นผู้นำในการบริหารงาน
2. ความพึงพอใจในหน้าที่การงานที่ปฏิบัติอยู่ของเจ้าหน้าที่
3. ความศรัทธาและความเชื่อมั่นของเจ้าหน้าที่ที่มีต่อวัตถุประสงค์นโยบายของกลุ่มและองค์การ
4. ความเป็นธรรมในการพิจารณาให้บำเหน็จความดีความชอบ ตำแหน่งหน้าที่การงาน
5. สภาพของการทำงาน สะดวกสบาย ลำบาก งานหนัก เหมาะสม เกิดความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจในการทำงาน
6. สุขภาพทางร่างกาย และจิตใจของบุคคลในหน่วยงาน แข็งแรงพอที่จะทำงานในหน้าที่ หรืออ่อนแอไม่ไหว

สร้างร์ มัณยานนท์ (2542 : 104) มีความเห็นว่า ปัจจัยที่ก่อให้เกิดขวัญกำลังใจที่ดีต้องประกอบไปด้วยสิ่งต่าง ๆ ดังนี้

1. บทบาทของผู้บังคับบัญชาที่มีต่อผู้ใต้บังคับบัญชา
2. การมอบหมายงานให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติหรือรับผิดชอบ
3. การจัดสภาพการทำงานให้เรียบร้อย สะอาด และสบาย
4. การประเมินผลการดำเนินงานมีระบบ เพื่อพิจารณาเลื่อนตำแหน่งขั้นเงินเดือน หรือการยกย้ายอย่างมีระบบ

5. เปิดโอกาสให้ผู้ได้บังคับบัญชาร่วมแสดงความคิดเห็น และยอมรับความคิดเห็นนั้น

6. มีการให้บ้านหนี้จ้างวัลการழเมื่อทำสิ่งที่ดี
7. มีระเบียบการลงโทษสำหรับผู้ที่กระทำผิด

เบอร์ แคลเรนค์ (สร้อยบรรณ ธรรมานะ. 2542 : 400 ; อ้างอิงใน Bachr and Renck. 1958 : 161) Dissertation Abstracts International ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อขั้นตอนกำลังใจในการปฏิบัติงานไว้ ได้แก่ ความพึงพอใจในงาน สภาพการทำงาน ค่าจ้าง ผลประโยชน์เกื้อกูลอื่น ๆ ความเป็นมิตร และการร่วมมือประสานงานของเพื่อนร่วมงาน ความสัมพันธ์ระหว่าง ผู้ควบคุมบังคับบัญชา, ความมั่นใจในฝ่ายบริหาร, ความสามารถในทางเทคนิคการควบคุมบังคับบัญชา ระบบการติดต่อสื่อสารที่พอเพียง ความมั่นคงในงาน, สภาพยอมรับทางสังคม, ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับองค์การ โอกาสที่จะก้าวหน้า

5. ประโยชน์ของการศึกษาขั้นตอนกำลังใจในการปฏิบัติงาน

บุญมั่น ธนาศุภวัฒน์ (2537 : 152 - 153) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการศึกษาขั้นตอนกำลังใจในการปฏิบัติงานไว้ คือ

1. ผู้บริหารจะได้ทราบถึงระดับขั้นตอนกำลังใจขององค์การ โดยศึกษาลงไปเฉพาะเกี่ยวกับด้านใดด้านหนึ่ง เพื่อดูว่าผู้ร่วมงานรู้สึกอย่างไรต่องานที่เขามีข้อห้ามทำให้ทราบถึงปัญหาต่าง ๆ
2. เมื่อมีการศึกษาเกี่ยวกับขั้นตอนกำลังใจในการทำงานก็จะต้องมีการติดต่อกันระหว่างผู้สำรวจกับคนงานที่ถูกสำรวจ และเปิดโอกาสให้คนงานแสดงความคิดเห็นในแบบสอบถาม หรือจากการที่ไปสัมภาษณ์ผู้ร่วมงาน ผู้ร่วมงานมีความรู้สึกว่าฝ่ายบริหารสนใจพากเขา ทำให้พากเขารู้สึกที่ดีต่อผู้บริหารมากขึ้น

3. ทำให้มีการปรับปรุง และเปลี่ยนแปลงเจตคติในระดับผู้บริหาร ถ้าการสำรวจศึกษาขั้นตอนกำลังใจนี้ กระทำโดยบุคคลภายนอกองค์การจะยิ่งทำให้ผู้บริหารต้องระมัดระวังมากขึ้น มีหลายองค์การยอมรับว่า การศึกษาขั้นตอนกำลังใจเป็นเครื่องมืออย่างดี ที่เตือนให้ผู้บริหารคำนึงถึงขั้นตอนกำลังใจของคนงานหรือบุคคลในองค์การมากขึ้น ดังนั้นการศึกษาขั้นตอนกำลังใจก็คือวิธีการที่จะปรับปรุงมนุษย์สัมพันธ์ และเจตคติของผู้บริหารนั่นเอง

4. การศึกษาขั้นตอนกำลังใจและบอกผลให้ทราบว่า บุคคลในองค์การหรือคนงานนั้นต้องการฝึกอบรมเพิ่มเติมทางไหนบ้าง ต้องให้คำแนะนำเพียงไร การมอบหมายงานเป็นอย่างไร สรุปได้ว่า การศึกษาขั้นตอนกำลังใจในการปฏิบัติงานของผู้ร่วมงานในองค์การนั้นนับว่า มีประโยชน์อย่างมาก เพราะจะช่วยให้ผู้บริหารได้ทราบถึง ระดับขั้นตอนกำลังใจของผู้ร่วมงานใน

องค์การต่องาน และต่อบุคลากรที่เข้าเกี่ยวข้อง ทำให้ทราบถึงปัญหาต่าง ๆ ตลอดจนจะได้ทราบว่าผู้ร่วมงานเหล่านั้น ต้องการได้รับการอบรมเพิ่มเติมในเรื่องใด ต้องให้คำแนะนำเพียงไร มอบหมายงานเป็นอย่างไร เพื่อใช้เป็นแนวทางปรับปรุงและพัฒนาองค์การให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

6. มาตรการสำหรับวัดข้อมูลกำลังใจในการปฏิบัติงาน

ปริยาพร วงศ์อนุตโรจน์ (2535 : 165) "ได้กล่าวถึงเครื่องมือในการวัดข้อมูล มี 2 ลักษณะ คือ

1. การวัดแบบอัตนัย (Subjective Measurement) เป็นการทดสอบกลุ่ม และความสัมพันธ์ภายในกลุ่ม ที่เรียกว่า สังคมมิติ (Sociometry) ซึ่งนักจิตวิทยาเชื้อ莫雷โน (Moreno) ใช้ศึกษาพฤติกรรมในกลุ่ม วิธีการของสังคมมิติ คือ ให้แต่ละคนเขียนชื่อบุคคล ในกลุ่มที่เขาคิดว่าเป็นพนักงานที่ดี เป็นหัวหน้างานที่ดี เป็นคนที่มีความยุติธรรม แล้วนำชื่อที่เขียนมาโดยกับบุคคลที่เป็นหัวหน้าจริง ๆ เมื่อเขียนสังคมมิติได้รับเลือกเป็นหัวหน้า แสดงถึงว่าบุคคลนั้นเป็นหัวหน้าทุกสถานการณ์

2. การวัดแบบปรนัย (Objective Measurement) เป็นการวัดข้อมูลกำลังใจ โดยการใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) ซึ่งวัดเกี่ยวกับเจตคติ เป็นแบบวัดในเชิงปริมาณ การวัดข้อมูลกำลังใจ มักจะใช้ควบคู่กันไประหว่างสังคมมิติ และแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า รวมทั้งการสัมภาษณ์จะช่วยให้วัดข้อมูลกำลังใจได้เที่ยงตรงมากยิ่งขึ้น

สรุป พยอมแย้ม (2541 : 76 - 77) ได้กล่าวถึง วิธีการสำรวจข้อมูลกำลังใจ อาจกระทำได้ 3 รูปแบบ ดังนี้

1. การสังเกต (Observation) จะเป็นเครื่องมือที่บ่งชี้ที่เกี่ยวข้องกับการสังเกต พฤติกรรมด้วยความตั้งใจ จะทำให้ทราบถึงพฤติกรรมของผู้ร่วมงานเปลี่ยนไปจากเดิมหรือไม่ เพียงไร หากเกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านบางอาชญากรรมได้ว่า มีข้อมูลกำลังใจดีขึ้นกว่าเดิม แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าหากอาชญากรรมลดลงในด้านลบ การสร้างเสริมหรือแก้ไขข้อมูลกำลังใจเป็นสิ่งที่ต้องเร่งกระทำโดยเร็ว

2. การสัมภาษณ์ (Interview) วิธีการสัมภาษณ์อาจกระทำได้ยาก เนื่องจากข้อจำกัดในด้านเวลา และจำนวนบุคลากร นอกจากนั้นผู้สัมภาษณ์อาจไม่เปิดเผยหรือให้ข้อมูลตรงตามความเป็นจริง เพราะเกรงจะได้รับผลกระทบในด้านต่าง ๆ ดังนั้นการใช้วิธีการสัมภาษณ์จะเป็นทางเลือกใช้เฉพาะบางคน หรือใช้กับบุคคลตัวอย่างจำนวนน้อย เมื่อต้องการได้ข้อมูลที่ละเอียดมากเป็นพิเศษ

3. การใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) วิธีที่สะท้อนและสามารถเก็บข้อมูลได้รวดเร็ว และมีจำนวนมาก ๆ ได้ คือ การใช้แบบสอบถาม แต่วิธีนี้มีข้อพึงระวังที่ความน่าเชื่อถือและความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม การจัดให้ผู้ร่วมงานตอบแบบสอบถามอย่างถูกต้องตามหลักวิธีการ เป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับการนำข้อมูลไปวิเคราะห์ต่อไป

โดยสรุป การวัดขั้นๆ กำลังใจในการปฏิบัติงานมีหลายวิธี ได้แก่ ระดับความสมำเสมอของผลงาน การขาดงานหรือความเมื่อย การลาออกจากงาน การร้องทุกข์หรือบัตรสันเทห์ การกรอกแบบสอบถาม การสัมภาษณ์ การสังเกต และการเก็บประวัติ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อขั้นๆ กำลังใจในการปฏิบัติงาน

ผู้วิจัยได้รวบรวมผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาครูในสถานศึกษา จำนวน 10 คน ประกอบด้วย Hatfield and Heuseman (1987 : 214), Maslow (1987 : 214) Herzberg (1959 : 115), Mc Gregor (1966 : 33-45), Herman (1970 : 354-355), Hilgard (1962 : 13), McClelland (1961 : 100-110), ERG ของแคลล์เตอร์เฟอร์ (1969 : 142-175) ณอมรรัตน์ ชลอเลิศ (2550 : 26) และโภมล บัวพรหม (2553 : 27 – 28) และได้สร้างตารางสังเคราะห์ ดังนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลที่ได้จากการสังเคราะห์เอกสาร ตำรา บทความวิชาการและผลงานวิจัย

รายการ											
1. งานที่ทำในปัจจุบัน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2. เงินเดือน ค่าตอบแทน และสวัสดิการ											
3. การเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง											
4. ผู้บังคับบัญชาชั้นต้น											
5. เพื่อนร่วมงาน											
6. ความต้องการทางด้านร่างกาย											
7. ความต้องการความปลอดภัยหรือความมั่นคง											
8. ความต้องการทางด้านความรักและเป็นส่วนหนึ่งของสังคม											
9. ความต้องการมีความภาคภูมิใจในตนเอง หรือความต้องการซื่อเสียง ความต้องการได้รับการยกย่อง											
10. ความต้องการที่จะเข้าใจตนเองอย่างแท้จริงหรือความต้องการความสำเร็จในชีวิต ปัจจัยจูงใจหรือปัจจัยค้าจุน											
11. ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล											
12. การยอมรับนับถือ											

รายการ

		Hatfield and Heuseman (1987 : 214)
		Maslow (1987 : 214)
		Herzberg (1959 : 115)
		Mc.Gregor (1966 : 33-45)
		Herman (1970 : 354-355)
		Hilgard (1962 : 13)
		McClelland (1961 : 100-110)
		ERG ของแอลเดอร์เฟอร์ (1969 : 142-175)
		ถนนมรดก ชาลโคเล็ก (2550 : 26)
		โภ哥ล บัวพรุน (2553 : 27 – 28)
13.	ลักษณะของงาน	
14.	ความรับผิดชอบ	
15.	ความก้าวหน้า	
ปัจจัยค้าจุน		
16.	เงินเดือน	
17.	โอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าใน อนาคต	
18.	ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา เพื่อน ร่วมงาน	
19.	สถานะของอาชีพ	
20.	นโยบายและการบริหารงาน	
21.	สภาพการทำงาน	
22.	ความเป็นอยู่ส่วนตัว	
23.	ความมั่นคงในงาน	
24.	วิธีการปกครองบังคับบัญชา	
ทฤษฎี X โดยรวมจะมองมนุษย์เป็น ด้านลบ คือ		
25.	คนส่วนใหญ่มีสัญชาตญาณเกี่ยวกับร้าน ไม่ชอบทำงานจะพยายามหลีกเลี่ยงการ งานทุกอย่างเท่าที่จะทำได้	✓

รายการ

26. เนื่องจากคนไม่ชอบทำงานจึงต้องมีการใช้เวลาจับค้น ควบคุม แนะนำให้หรือชี้ว่าจะลงโทษเพื่อให้งานสำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์	Hatfield and Heuseman (1987 : 214) Maslow (1987 : 214)
27. คนโดยส่วนใหญ่ชอบให้มีผู้คนดูอยแนะนำซึ่งกันและกันในการทำงาน พยายามหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบ มีความทะเยอทะยานน้อย ต้องการความปลอดภัยมากกว่าสิ่งใด ทฤษฎีวัย (Y) มีสมมติฐานเกี่ยวกับธรรมชาติของคน	Herzberg (1959 : 115) Mc.Gregor (1966 : 33-45) ✓ ✓
28. คนมักจะทุ่มเทแรงกายและแรงใจให้กับงานตามปกติ ร่วากับว่าเป็นการเล่นหรือการพักผ่อน หันนี้ย่อมขึ้นอยู่กับลักษณะงาน และลักษณะของการควบคุมงาน	Herman (1970 : 354-355) Hilgard (1962 : 13) McClelland (1961 : 100-110) ERG ของแม็คคลอร์ฟอร์ (1969 : 142-175) ▷ น้อมรัฐ ชาครวิศ (2550 : 26) ▷ กมล บัวพร (2553 : 27 - 28)

รายการ

รายการ	Hatfield and Heuseman (1987 : 214)	Maslow (1987 : 214)	Herzberg (1959 : 115)	Mc.Gregor (1966 : 33-45)	Herman (1970 : 354-355)	McClelland (1961 : 100-110)	ERG ของแอลเดอร์ฟอร์ (1969 : 142-175)	ตามอัมรัช ชาลโคเล็ต (2550 : 26)	กรณ์ บัวธรรม (2553 : 27 – 28)
29. การควบคุมจากบุคคลอื่นและการบังคับ ชั่มชูไม่ใช่วิธีเดียวที่จะทำให้คนงานบรรลุ วัตถุประสงค์ขององค์การ ทุกคนประนีดนา ที่จะเป็นตัวของตัวเอง และควบคุมตัวเองใน การทำงาน เพื่อสัมฤทธิผลตามวัตถุประสงค์ ที่เขามีส่วนผูกพันการที่คนมีความผูกพันต่อ วัตถุประสงค์จะเป็นแรงจูงใจย่างหนึ่งที่จะ ผลักดันให้เกิด สัมฤทธิผลตามวัตถุประสงค์ที่ คนมีส่วนผูกพัน									
30. คนเราไม่เพียงแต่ต้องการมีความ รับผิดชอบด้วยตนเองเท่านั้น แต่ยังแสวงหา ความรับผิดชอบเพิ่มขึ้นอีกด้วย				✓					
31. คนส่วนมากมีความรับผิดชอบค่อนข้าง สูงในการใช้จินตนาการความเฉลี่ยวฉลาด				✓					
32. มีระดับความทะเยอทะยานสูง (Aspiration Level)					✓				
33. มีความหวังอย่างมากกว่าต้นฉบับ ผลสำเร็จ ถึงแม้มีการกระทำนั้นจะขึ้นอยู่กับ โอกาส (RiskTaking Behavior)						✓			

รายการ

34. มีความพยายามไปสู่สถานะที่สูงขึ้นไป (Upward Mobility)	Hatfield and Heuseman (1987 : 214)
35. อดทนทำงานที่ยากได้เป็นเวลานาน (Persistence)	Maslow (1987 : 214)
36. เมื่องานที่กำลังทำถูกขัดจังหวะหรือถูก รบกวน จะพยายามทำต่อไปให้สำเร็จ (Take Tension)	Herzberg (1959 : 115)
38. ต้องการให้เป็นที่รู้จักแก่ผู้อื่น โดย พยายามทำงานของตนให้ดีขึ้น	Mc.Gregor (1966 : 33-45)
39. พยายามปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ของตนให้ดี เสมอ (Achievement Behavior)	Herman (1970 : 354-355)
40. ความต้องการทางร่างกาย ได้แก่ ความทิว ความกระหาย ความต้องการ ทางเพศ การขับถ่าย	Hilgard (1962 : 13)
41. ความต้องการความรัก และความรู้สึกว่า ตนเองมีส่วนร่วม	McClelland (1961 : 100-110)
42. ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องจาก ผู้อื่น	ERG ทฤษฎีของเดอเรอร์ (1969 : 142-175) โนมรัช ชลดาเลศ (2550 : 26) โภนก บัวพรอม (2553 : 27 – 28)

รายการ

43. ความต้องการที่จะเข้าใจตนเองอย่างถ่องแท้ คือรู้ดีความสามารถที่ตนเองมีอยู่ใน การปฏิบัติการใด ๆ จึงต้องแสดง ความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่	Hatfield and Heuseman (1987 : 214)
44. ความมั่นคงในอาชีพ	Maslow (1987 : 214)
45. เงินเดือน หรือค่าจ้างเป็นธรรม	Herzberg (1959 : 115)
46. สวัสดิการและประโยชน์เกื้อกูลดี	Mc.Gregor (1966 : 33-45)
47. การควบคุมบังคับบัญชาดี ผู้บริหารมีใจ เป็นธรรมและยึดหลักมนุษยสัมพันธ์	Herman (1970 : 354-355)
48. สภาพการทำงานดี	Hillgard (1962 : 13)
49. มีโอกาสก้าวหน้า คือมีโอกาสได้เลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง ขึ้นค่าจ้าง เงินเดือน และเพิ่ม คุณวุฒิ	McClelland (1961 : 100-110)
50. เป็นอาชีพที่มีเกียรติในสังคม	ERG ของแอลเดอร์ฟอร์ (1969 : 142-175)
51. ต้องได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสมและ อย่างเพียงพอ	กานทองรัตน์ ชลอเลิศ (2550 : 26)
52. มีโอกาสได้ใช้ความสามารถพัฒนา ความสามารถของตนได้อย่างเต็มที่	โภนศักดิ์ ป้าพร (2553 : 27 – 28)
53. มีโอกาสก้าวหน้าในตำแหน่งงานและ เป็นงานที่มีความมั่นคง	

รายการ

54. มีความสามัคคีกับกลุ่มเกลียวและการประสานงานกันเป็นอย่างดี	Hatfield and Heuseman (1987 : 214)
55. ยึดหลักประชาธิปไตยในการทำงาน	Maslow (1987 : 214)
56. มีการแบ่งเวลาการทำงานและเวลาที่จะใช้ชีวิตส่วนตัวอย่างสมดุล	Herzberg (1959 : 115)
57. มีความเข้าใจชีวิตการทำงานกับความสัมพันธ์กันในสังคมอย่างดี	Mc. Gregor (1966 : 33-45)
58. ความต้องการสัมฤทธิผล (Need for Achievement) เป็นแรงขับเพื่อจะทำให้งานที่กระทำอยู่ประสบผลสำเร็จที่สุด เมื่อเปรียบเทียบมาตรฐาน เป็นแรงขับเพื่อให้ได้มาซึ่งความสำเร็จ หรือเป็นแรงจูงใจที่กระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้ดีกว่า มีประสิทธิภาพสูงกว่า และประสบผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย	Herman (1970 : 354-355)
59. ความต้องการความรักและความผูกพัน (Need for Affiliation) เป็นความปรารถนาที่จะส่งเสริมและรักษาสัมพันธภาพอันอบอุ่นเพื่อความเป็นมิตรกับผู้อื่น คล้ายกับความต้องการทางสังคมของมาสโลว์	Hilgard (1962 : 13)
	McClelland (1961 : 100-110)
	ERG ของเอดเวอร์เพอร์ (1969 : 142-175)
	ถนนรัตน์ ชลโภลีศ (2550 : 26)
	โภมล บัวพริก (2553 : 27 – 28)

รายการ

60. ความต้องการมีอำนาจ (Need for Power) เป็นความต้องการที่จะทำให้คนอื่น มีความประพฤติหรือมีพฤติกรรมตามที่ ต้องการ หรือต้องการที่จะมีอำนาจในการ บังคับบัญชาและอิทธิพล	Hatfield and Heuseman (1987 : 214)
61. งานที่ทำในปัจจุบัน	Maslow (1987 : 214)
62. เงินเดือน ค่าตอบแทน และสวัสดิการ	Herzberg (1959 : 115)
63. การเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง	McGregor (1966 : 33-45)
64. ผู้บังคับบัญชาขั้นต้น	Herman (1970 : 354-355)
65. เพื่อนร่วมงาน	Hilgard (1962 : 13)
	McClelland (1961 : 100-110)
	ERG ของแม็คลาเรนฟอร์ (1969 : 142-175)
	โภนอมรรุษ ชลอดลีศ (2550 : 26)
	โภน บัวพร (2553 : 27 - 28)

ตารางที่ 2 ผลที่ได้จากการสังเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร ตำรา บทความวิชาการและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยมีรายละเอียดดังนี้

รายการ	Hatfield and Heuseman (1987 : 214)	Maslow (1987 : 214)	Herzberg (1959 : 115)	Mc.Gregor (1966 : 33-45)	Herman (1970 : 354-355)	Hilgard (1962 : 13)	McClelland (1961 : 100-110)	ERG ของแมคเกอร์ฟอร์ (1969 : 142-175)	บานอมรัตน์ ชลอดลีศ (2550 : 26)	โภณศ บ้ำพรุ (2553 : 27 – 28)	รวม
1. งานที่ทำในปัจจุบัน	✓				✓				✓	✓	8
2. เงินเดือน ค่าตอบแทน และสวัสดิการ	✓	✓	✓	-	-	✓	✓	✓	✓	✓	8
3. การเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง	✓	-	-	-	-	✓		✓	✓	✓	5
4. ผู้บังคับบัญชาชั้นต้น	✓		✓	✓	-	✓	✓	✓	✓	✓	7
5. เพื่อร่วมงาน	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	9

จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเกี่ยวกับขวัญและกำลังใจ สรุปได้ว่า ขวัญและกำลังใจ หมายถึง แรงกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกหรือทัศนคติที่ดี ที่เกิดจากความต้องการที่จะได้รับการตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นท่องการจัดให้ ซึ่งก่อให้เกิดแรงจูงใจในด้านต่าง ๆ ของผู้ปฏิบัติงาน ที่มีต่องาน สถานที่ทำงาน เพื่อร่วมงานและปัจจัยองค์ประกอบที่เกี่ยวกับงานนั้น ๆ โดยผู้วิจัยได้กำหนดค่าความถี่จากตารางสังเคราะห์ต้องมีผู้กล่าวถึงทฤษฎีนั้น 50% เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป ซึ่งผลจากตารางสังเคราะห์สามารถสรุปได้ 5 ด้าน คือ ด้านเงินเดือน ค่าตอบแทนและสวัสดิการด้านการเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นเพื่อร่วมงาน และงานที่ทำในปัจจุบัน ทฤษฎีแรงจูงใจมีบทบาทสำคัญและมีอิทธิพลอย่างมากในหน่วยงาน

ผู้วิจัยได้รวบรวมแนวความคิดเกี่ยวกับขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของครูไว้ดังนี้

1. ด้านงานที่ทำเป็นปัจจุบัน

ด้านงานที่ทำเป็นปัจจุบัน มีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับงานที่ทำในปัจจุบัน (Work on Your Present Job) เป็นงานที่กำลังทำอยู่ผู้ทำรู้สึกว่าเป็นที่ที่ดีมีเกียรติ ไม่เป็นอันตรายเกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม ซึ่งมีผู้ให้ความเห็นไว้ดังนี้

สมพงษ์ เกษมสิน (2546 : 289) ให้ความเห็นว่า ถ้าสภาพการปฏิบัติงานในหน่วยงานสามารถที่จะอำนวยความสะดวก และความปลอดภัยแก่บุคลากรในหน่วยงานมากเพียงใด ก็จะช่วยลดความกังวลในการเสริมสร้างให้บุคลากรเกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานได้มากเพียงนั้น และบรรยายกาศที่ดีในการทำงาน ประกอบไปด้วยสิ่งต่าง ๆ ดังนี้

1. การจัดอุปกรณ์ต่าง ๆ อย่างพร้อมเพรียงในการทำงาน
2. การป้องกันอันตรายจากเครื่องใช้ต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นจากการทำงาน
3. การจัดเกี่ยวกับสถานที่ที่จะปฏิบัติงาน
4. อุณหภูมิในสถานที่ที่ทำงานที่เหมาะสม
5. แสงสว่างในการทำงานที่เหมาะสม
6. ที่ทำงานปราศจากเสียงรบกวน
7. มีสุขภัณฑ์ในสถานที่ที่ทำงานไว้บริการเพียงพอและเหมาะสม

เทพพนม เมืองแม่น และสวิง สุวรรณ (2547 : 59) ได้กล่าวว่า ความเป็นอิสระในการปฏิบัติงาน เป็นสิ่งที่ผู้ปฏิบัติงานมีความปรารถนา บุคคลต้องการที่จะเป็นนายของตนเอง และในการปฏิบัติงานบางอย่างนั้น บุคคลบางกลุ่มอาจมีความปรารถนาและแสดงพฤติกรรมที่รุนแรงมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บุคคลในกลุ่มที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง

ลาไวเออร์ (Lawier. 1982 ; ข้างอิงใน เพชญ กิจธาร. 2547 : 1) กล่าวว่าการมองบุคคลในเรื่องของรายได้หรือแรงจูงใจในทางเศรษฐกิจอย่างเดียวเป็นเรื่องไม่ถูกต้อง เพราะมีความเชื่อว่าในการทำงานมีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบต่าง ๆ หลายอย่างรวมทั้งความพอดีในการทำงานความท้าทายในการทำงาน ความสำเร็จ ความก้าวหน้า และรายได้

ณอมรรัฐ ชาลโอลีศ (2550 : 26) ได้กล่าวไว้ว่า งานที่ทำในปัจจุบันของครูประกอบด้วย 2 ลักษณะ คือ งานหลัก ได้แก่ งานการสอนและงานอื่น ๆ ที่เป็นหน้าที่พิเศษ ได้แก่ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา กรรมการฝ่ายต่าง ๆ ที่โรงเรียนแต่ตั้ง เป็นต้น งานการสอน ถือเป็นหน้าที่ที่ต้องทำโดยตรงของครู ในส่วนงานที่ทำอื่น ๆ จะเป็นงานพิเศษที่ครุทุกคนต้องช่วยกันในเรื่องต่าง ๆ ที่ตนถนัดและสนใจซึ่งจะช่วยสนับสนุนการเรียนการสอนให้มีความคล่องตัวและมีความสมบูรณ์อย่างยิ่ง

กิลเซลลี่ และคณะ (Ghiselli and Others. 1955 : 430 ; อ้างอิงใน เพชร กิจธารา. 2547 : 27 – 29) ได้กล่าวว่า สถานการณ์ทำงานที่มีความสะอาดและสบายน่าจะเหมาะสมกับงานที่ทำก็จะทำให้เกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติงานในการทำงาน

ไฮร์เซเบิร์ก (Herzberg. 1959 : 115 อ้างอิงใน วีรยุทธ วิเชียรโชติ. 2547 : 31) ได้กล่าวสรุปว่า ลักษณะของงานที่ทำจะเป็นปัจจัยระดับให้เกิดแรงจูงใจในการทำงานจาก การที่บุคคลได้ทำงานที่เข้าสนใจ มีอุปกรณ์ในการทำงานที่ดีมีมาตรฐานตามสภาพแวดล้อม

คูเพอร์ (Cooper. 1958 : 31-33 อ้างอิงใน ราตรี พัฒนรังสรรค. 2549 : 17) ได้ให้ศูนย์ว่า แรงจูงใจในการปฏิบัติงานจะเกิดจากการที่บุคคลได้ทำงานที่เข้าสนใจ มีอุปกรณ์ ในการทำงานที่ดีมีมาตรฐานตามสภาพแวดล้อม

แฮทฟิลด์ และฮิวส์แมน (Hatfield and Hiseman. 1987 ; อ้างอิงใน สุนีย์ สินธุเดช. 2547 : 37) ได้ทำการพัฒนาแนวคิดของนักวิจัยต่าง ๆ มาเป็นเครื่องมือที่ใช้วัดแรงจูงใจ ในการปฏิบัติงาน พบร่วมกันว่าองค์ประกอบที่สำคัญกับงานที่ส่งผลต่อแรงจูงใจ ประกอบด้วย

1. ความตื่นเต้น น่าเบื่อ
2. ความสนุกสนาน ความไม่สนุกสนาน
3. สภาพโล่ง ๆ สภาพสลัด ๆ
4. ท้าทาย ไม่ท้าทาย
5. มีความพอใจ ไม่พอใจ

สรุปได้ว่า งานที่ทำในปัจจุบันของครู ประกอบด้วย 2 ลักษณะ คือ งานการสอน และงานพิเศษอื่น ๆ ที่ได้รับการแต่งตั้งจากโรงเรียนให้รับผิดชอบนอกเหนือจากงานสอนโดย ลักษณะของงานที่ทำต้องตรงกับความสามารถ ความสนใจ และความถนัด มีสิ่งอำนวยความสะดวก สะอาดในการทำงานที่ดีมีมาตรฐานและผู้ปฏิบัติงานรู้สึกว่าเป็นงานที่ดี มีเกียรติ จึงจะเป็นปัจจัย ให้เกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน

2. ต้านเงินเดือน ค่าตอบแทนและสวัสดิการ

เป็นเงินที่ได้รับตอบแทนจากการทำงานเป็นรายเดือน เงินเดือนที่ได้รับอยู่ในปัจจุบัน (Present Pay) ทั้งรายได้ประจำ รายได้พิเศษและสวัสดิการที่ได้รับในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งจะต้อง เป็นธรรมจึงจะก่อให้เกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน

เสนาะ ติยาវ (2545 : 220-221) ได้กล่าวไว้ว่า เงินจะเป็นปัจจัยสำคัญที่แรงจูงใจ ในการปฏิบัติงานของบุคคลทั้งทางตรงและทางอ้อม ทางตรงได้แก่เงินเดือน ค่าจ้าง ส่วน ทางอ้อม ได้แก่ บำนาญ ค่ารักษาพยาบาล และผลประโยชน์เกื้อกูลต่าง ๆ

เทพพนม เมืองแม่น และสวัง สุวรรณ (2547 : 43) กล่าวว่า การเลื่อนขั้นเงินเดือน เป็นผลตอบแทนภายนอกที่ผู้ปฏิบัติงานควรได้รับเมื่อทำงานได้สำเร็จ ซึ่งก่อให้เกิดความภาคภูมิใจและความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

เพชร กิจธารา (2547 : 2) กล่าวว่า ในประเทศไทยผู้บริหารมักใช้เงินเดือน ให้บุคลากรมีความพึงพอใจในการทำงาน 2 ประการ คือ การเลื่อนเงินเดือน 2 ขั้น และการปรับปรุงสภาพการทำงานของสถาบัน

คูเปอร์ (Cooper. 1958 : 135 อ้างอิงใน เพชร กิจธารา. 2547 : 27 – 29) ได้ชี้ให้เห็นว่า การได้รับเงินเดือนที่ยุติธรรมและสวัสดิการอื่น ๆ ที่เหมาะสมจะทำให้เกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน

บาร์นาร์ด (Barnard. 1968 อ้างอิงใน สุนีย์ สินธุเดช. 2547 : 37) ได้อธิบายว่า สิ่งจูงใจเป็นวัตถุ ได้แก่ เงิน สิ่งของ สิ่งตอบแทน ในรูปของวัตถุจะกระตุ้นให้บุคคลเกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน

มาสโลว์ (Maslow. 1970 : 69-80 อ้างอิงใน เสถียร เหลืองอร่าม. 2549 : 39) กล่าวว่า การยกย่องสรรเสริญหรือได้รับพิจารณาความดีความชอบเมื่องานสำเร็จแล้ว เป็นความต้องการระดับสูงและเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน

แฮทฟิลด์ และฮิวส์แมน (Hatfield and Hiseman. 1987 : 135 อ้างอิงใน เสถียร เเหลืองอร่าม. 2549 : 40) ได้ทำการพัฒนาแนวคิดของนักวิจัยต่าง ๆ มาเป็นเครื่องมือที่ใช้รัดแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน พบว่า ในการให้ความดีความชอบเป็นองค์ประกอบหนึ่งต่อแรงจูงใจในการทำงานประกอบด้วย

1. ถือว่าเป็นรางวัล ไม่เป็นรางวัล
2. มาก น้อย
3. ยุติธรรม ไม่ยุติธรรม
4. เป็นทางบวก เป็นทางลบ

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง เป็นการพิจารณาให้ความดีความชอบให้ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนที่สูงขึ้นและการได้รับประเมินผลการปฏิบัติงานจากผู้บังคับบัญชาอย่างเป็นธรรม การมีโอกาสในการเลื่อนตำแหน่งที่สูงขึ้นเป็นช่องทางของความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ จะทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกมั่นคงและมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน

3. ด้านการเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง

การเลื่อนตำแหน่ง หมายถึง โอกาสในการได้เลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น เพื่อความมั่นคง และความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การทำงาน โดยได้รับโอกาสอย่างยุติธรรมจะก่อให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

เอิร์ชเบร็ก (Herzberg. 1959 : 113-115 อ้างอิงใน เสลียร เหลืองอร่าม. 2549 : 28) ได้กล่าวว่า ความก้าวหน้าในตำแหน่งการทำงานจะเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะกระตุ้นให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

ทิฟฟิน และแมคคอร์มิก (Tiffin and McCormick. 1968 : 339 อ้างอิงใน ทรงศักดิ์ ศรีกาฬสินธุ. 2549 : 28) ให้ทัศนะว่าการเลื่อนตำแหน่งของบุคคลจะก่อให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

ทรงศักดิ์ ศรีกาฬสินธุ (2549 : 8) ได้ให้ความหมายของความก้าวหน้าในหน้าที่การทำงานว่าหมายถึง การที่บุคคลได้รับการประเมินผลการปฏิบัติงานจากผู้บังคับบัญชาอย่างเป็นธรรม การมีโอกาสได้เลื่อนตำแหน่งหน้าที่การทำงานให้สูงขึ้น ตลอดจนมีโอกาสได้รับการอบรม ศึกษาต่อ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถของบุคคล

เทพพนม เมืองแม่น และสวิง สุวรรณ (2549 : 59) ได้กล่าวไว้ว่า บุคคลมีความปรารถนาที่จะมีความเจริญเติบโต หรือมีความเจริญอกงามในชีวิต มุ่งเป็นสิ่งมีชีวิตที่มีจุดมุ่งหมายและมีเป้าหมาย ดังนั้น 在การปฏิบัติงานนั้น บุคคลย่อมต้องการที่จะได้รับการเลื่อนตำแหน่งให้ไปสู่ระดับที่สูงกว่าเดิม ซึ่งความก้าวหน้าในหน้าที่การทำงานเกี่ยวกับการเลื่อนตำแหน่งนี้ นับเป็นแรงจูงใจสำคัญในการที่จะกระตุ้นให้บุคคลปฏิบัติงาน

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งเป็นแรงกระตุ้นให้ผู้ปฏิบัติงาน เกิดความรู้สึกหรือทัศนคติที่ดีต่อการพิจารณาให้ความดีความชอบให้ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนที่สูงขึ้นและการได้รับการประเมินผลการปฏิบัติงานจากผู้บังคับบัญชาอย่างเป็นธรรม การมีโอกาสในการเลื่อนตำแหน่งที่สูงขึ้น เป็นช่องทางของความก้าวหน้า จะทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกมั่นคงและมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน

4. ด้านผู้บังคับบัญชาขั้นต้น

ด้านผู้บังคับบัญชาเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการช่วยเหลือ แนะนำในการทำงานของผู้บังคับบัญชาแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้งานเกิดประสิทธิภาพสูงสุด โดยคำนึงถึงความสัมพันธภาพอันดีระหว่างกันและแรงจูงใจในการทำงานของผู้ใต้บังคับบัญชา ซึ่งมีผู้ให้ความเห็นไว้ ดังนี้

เสนาะ ติ耶ว (2545 : 223-224) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของ การทำงานระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชา กับผู้ใต้บังคับบัญชา ว่า ความมีความเชื่าใจกันมี ความนุ่มนวลในการกล่าวตักเตือนหรือแนะนำเกี่ยวกับวิธีการในการทำงาน จึงจะส่งผลให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน

สมพงษ์ เกษมสิน (2546 : 403-406) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ในการทำงาน ระหว่างผู้บังคับบัญชา กับผู้ใต้บังคับบัญชา ความมีความเชื่าใจกัน มีความนุ่มนวลในการว่ากล่าว ตักเตือน หรือแนะนำเกี่ยวกับวิธีการในการทำงาน จึงจะส่งผลให้ผู้บังคับบัญชา พึงพอใจ

ไฮร์เซเบิร์ก (Herzberg. 1959 : 113-115 อ้างอิงใน ทรงศักดิ์ ศรีกาฬสินธุ์. 2549 : 28) กล่าวว่า การปกคล้องบังคับบัญชา จะส่งผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของบุคคล ทิฟฟิน และแมคเคนอร์มิก (Tiffin and McCormick. 1968 : 124 อ้างอิงใน ทรงศักดิ์ ศรีกาฬสินธุ์. 2549 : 28) ชี้ให้เห็นว่า การนิเทศงานเป็นองค์ประกอบที่ส่งผลต่อแรงจูงใจ ในการปฏิบัติงานของบุคคล

แมคเกรเกอร์ (McGregor. 1966 : 33-48 อ้างอิงใน เสถียร เหลืองอร่าม. 2549 : 16) ได้เปรียบเทียบให้เห็นสมมติฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมในการทำงานของมนุษย์ ตาม ทัศนะของผู้บริหารที่ปฏิบัติต่อผู้บังคับบัญชา เพื่อที่จะให้เป็นสิ่งกำหนดแบบของความเป็นผู้นำ โดยทั้งเป็นทฤษฎี x ทฤษฎี y ดังนั้นจึงทำให้เกิดพฤติกรรมของผู้บริหารที่ยึดสมมติฐานตามทฤษฎี x นั้น จะพยายามควบคุมการทำงานของผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างใกล้ชิดและเข้มงวด มีการสั่งการ โดยตรง จูงใจด้วยการจ่ายเงินและผลประโยชน์อื่น ๆ ใช้ระเบียบวินัยและบทลงโทษเป็นหลักให้ญี่ปุ่น เป็นการตอบสนองความต้องการของบุคคลในระดับต่ำ คือ ต้องการความปลอดภัย ปฏิบัติตาม คำสั่งเท่าที่ต้องการ มีความสนใจในการปรับปรุงงานน้อยมาก และต้องการผลตอบแทนทางด้าน การเงินเท่านั้น

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ผู้บังคับบัญชา ขึ้นต้นเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญ มี ความสามารถในการใช้หลักวิชาการบริหารในการบริหารงาน และทำงานร่วมกับใต้บังคับบัญชา ให้การช่วยเหลือ แนะนำ ในการทำงานรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจและ แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ที่จะให้งานบรรลุผลตามวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ

5. ด้านเพื่อนร่วมงาน

ด้านเพื่อนร่วมงาน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการที่จะสร้างบรรยากาศในการ ปฏิบัติงานของบุคคลภายในองค์การที่ทำงานร่วมกัน มีความสนใจกันเอื้อเพื่อเผื่อเชื่อกัน และกันจึงจะทำให้เกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ได้มีผู้ให้ความเห็น ไว้วังนี้

ทรูเดน และเซอร์แมน (Thrudener and Sherman. 1976 ; อ้างอิงใน สมยศ นาวีการ. 2546 : 144) กล่าวว่า สิ่งจูงใจในทางบวก คือ การยอมรับระหว่างผู้ร่วมงาน ทิฟฟิน และแมคเคนอร์มิก (Tiffin and McCormick. 1968 : 336 ; อ้างอิงใน สมยศ นาวีการ. 2546 : 144) ได้สรุปว่า เพื่อร่วมงานเป็นองค์ประกอบหนึ่งในหลายองค์ประกอบ ที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน

บาร์นาร์ด (Barnard. 1968 : 149-150 ; อ้างอิงใน สมยศ นาวีการ. 2546 : 144) ให้ทัศนะว่าสิ่งจูงใจที่เป็นความพึงพอใจทางสังคม ซึ่งได้แก่ ความสัมพันธ์ในหมู่เพื่อนร่วมงาน การยกย่องนับถือซึ่งกันและกัน และสิ่งจูงใจที่เป็นสภาพของการอยู่ร่วมกัน ได้แก่ แรงจูงใจที่ได้อยู่ร่วมกัน การรู้จักกันอย่างกว้างขวาง ความสนใจสนมกลมเกลียว เป็นองค์ประกอบที่ส่งผลให้เกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน

แอทฟิลด์ และฮิวแมน (Hratfeld and Huseman. 1987 : 69 ; อ้างอิงใน สมยศ นาวีการ. 2546 : 144) ได้ทำการพัฒนาแนวคิดของนักวิจัยต่าง ๆ มาเป็นเครื่องมือที่ใช้วัดแรงจูงใจในการปฏิบัติงานเป็นองค์ประกอบด้านเพื่อนร่วมงาน ดังนี้

1. เป็นระเบียบร้อย ไม่เป็นระเบียบร้อย
2. จริงก้าดีต่อ Rogan และเพื่อน ๆ ไม่จริงก้าดีต่อ Rogan และเพื่อน ๆ
3. สนุกสนานร่าเริง ไม่สนุกสนานร่าเริง
4. ดูนำสันใจเจ้าจริงเจ้าจัง ดูนำเบื่อหน่าย

ปราสาห หอมพูล และพิพวรรณ หอมพูล (2547 : 62-63) กล่าวว่า รางวัลที่ผู้ปฏิบัติงานเกิดความพึงพอใจในการทำงานนอกจากรางวัลภายนอกอันประกอบด้วย ค่าจ้าง เงินเดือน สถานภาพของงาน การจัดองค์การ และรางวัลภายนอกสิ่งที่ผู้ปฏิบัติงานต้องการ และส่งผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ได้แก่ ความเป็นมิตร ความรัก ความซื่อสัตย์ จากกลุ่มผู้ร่วมงานและบุคคลอื่น

สรุปได้ว่า เพื่อนร่วมงานเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการที่จะสร้างบรรยายกาศในการปฏิบัติงานของบุคคลภายในองค์การที่ทำงานร่วมกันมีความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาและเพื่อนยกย่องนับถือซึ่งกันและกัน มีความสามัคคี และมีบรรยายกาศในการการทำงานอย่างเป็นมิตรซึ่งจะเป็นองค์ประกอบที่ส่งผลให้เกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบที่เกี่ยวกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครู 5 ด้าน คือ ด้านงานที่ทำในปัจจุบัน ด้านเงินเดือน ค่าตอบแทนสวัสดิการ ด้านการเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง ด้านผู้บังคับบัญชาชั้นต้น และด้านเพื่อนร่วมงาน ซึ่งผู้บริหารครรที่จะให้ความสำคัญและนำองค์ประกอบเหล่านี้ไปใช้ในการบริหาร คนเพื่อให้งานประสบความสำเร็จ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการทำงานนั้นเกี่ยวข้อง

หรือมีผลต่อแรงจูงใจในการทำงาน มีปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวงานและสิ่งท่องค์กรจะให้แก่ผู้ปฏิบัติงานเป็นสิ่งสำคัญ การจะสร้างแรงจูงใจให้กับบุคลากรในองค์การต้องคำนึงถึงปัจจัยที่บุคคลคาดหวังหรือต้องการได้รับจากองค์การด้วย จึงเป็นการสร้างแรงจูงใจให้กับบุคลากรในองค์การได้อย่างแท้จริง ซึ่งจะทำให้องค์กรมั่นใจได้ว่าพนักงานจะทุ่มเทแรงกาย แรงใจ เพื่อตอบแทนองค์การ อันจะส่งผลให้การดำเนินการขององค์การประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ต้องการ

บทบาทของครูในการปฏิบัติงานในสถานศึกษา

คณะกรรมการพัฒนาวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2546 : 270-298) กล่าวไว้ว่า ครูมีความจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนบทบาทในการจัดการเรียนการสอน ให้เหมาะสมสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติข้างต้น ดังนี้

1. บทบาทผู้พัฒนาหลักสูตร

กระทรวงศึกษาธิการจำเป็นต้องปรับหลักสูตรใหม่ คือ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ทำให้ครูจำเป็นต้องพัฒนาตนเองในทุกด้าน ครูต้องมีความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรอย่างแท้จริงและปรับเปลี่ยนบทบาท คือเป็นหัวผู้ผลิตและผู้ใช้หลักสูตรให้สอดคล้องกับพันธกิจใหม่ของครูตามเจตนาرمณ์ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานในอดีต การสร้างหรือการพัฒนาหลักสูตรเป็นเรื่องใกล้ตัวครู เนื่องจากส่วนกลางเป็นผู้จัดทำหลักสูตรและกำหนดให้สถานศึกษานำไปปฏิบัติ ผลปรากฏว่าหลักสูตรดังกล่าวไม่สามารถตอบสนองความต้องการที่แท้จริงของสถานศึกษาและห้องถันได้ จึงมีแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษา โดยให้ห้องถันมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กำหนดให้มีการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ซึ่งมีจุดประสงค์และสาระการเรียนรู้ตามความจำเป็นและความต้องการของผู้เรียนในแต่ละห้องถัน และแต่ละสถานศึกษาควบคู่กันไปด้วย โดยกำหนดเฉพาะมาตรฐานการเรียนรู้ ระบุเนื้หาในลักษณะสาระการเรียนรู้หลัก และกำหนดขอบเขตกว้างๆ เช่นสิ่งที่จำเป็นสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ทุกคนต้องมี เพื่อสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และพัฒนาคุณภาพชีวิตของทุกคนให้มีมาตรฐานใกล้เคียงกัน ส่วนสาระความรู้และประสบการณ์จะตอบสนองความจำเป็น ความสนใจและความถนัดที่สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียนและบริบทของสถานศึกษา และห้องถัน ให้สถานศึกษาแต่ละแห่งสามารถพัฒนาเพิ่มเติมโดยจัดทำเป็นหลักสูตรของสถานศึกษาได้เอง

การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายฝ่ายประกอบด้วย สถานศึกษา ชุมชน ผู้ปกครอง ผู้เรียน ภาครัฐและภาคเอกชนในชุมชนมีคณะกรรมการสถานศึกษา เป็นแกนนำ ร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมาย มาตรฐานการศึกษา วางแผนพัฒนาผู้เรียน แผนปฏิบัติการติดตามและวิเคราะห์ผลการจัดการศึกษาเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เป็นไปตามนโยบายและเจตนาภารณ์ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และเพื่อ รายงานผลต่อผู้เกี่ยวข้องและสาธารณชนเมื่อสถานศึกษามีหลักสูตรของตนเอง กำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ได้อย่างชัดเจนแล้ว สถานศึกษาต้องจัดทำสารการเรียนรู้ของ ทุกช่วงชั้นเป็นรายปีหรือ รายภาค พัฒนาต่อไป พร้อมทั้งกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังไว้ให้ชัดเจน เพื่อให้ ครูผู้สอนทุกคนได้นำไปออกแบบการเรียนการสอน บูรณาการกระบวนการเรียนการสอน กำหนด โครงการ กิจกรรม เวลาเรียน มอบหมายงานโครงการ กำหนดขั้นตอนและวิธีการประเมินผู้เรียน ซึ่งจะต้องมีการวางแผนร่วมกันทั้งสถานศึกษา หลักสูตรสถานศึกษาจึงครอบคลุมภาระงาน และ กิจกรรมสำคัญ ๆ ต่อไปนี้

1. การจัดทำสาระของหลักสูตร
2. การกำหนดสารการเรียนรู้รายปี หรือรายภาค
3. การกำหนดเวลาเรียน และจำนวนหน่วยกิต
4. การจัดทำคำอธิบายรายวิชา
5. การจัดทำหน่วยการเรียนรู้
6. การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้
7. การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
8. การกำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์

การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ทำให้ครูทุกคนต้องทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะทั้ง 8 กลุ่มสาระ และหลักสูตรกำหนดให้มีการบูรณาการทั้งภายในและระหว่างสารการเรียนรู้ครูทุกคน จึงจำเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจและมีทักษะเกี่ยวกับกระบวนการทำงานเป็นกลุ่มด้วย ครูจึง ควรมีคุณลักษณะที่สำคัญ ดังนี้

1. ความใจกว้าง และการรู้จักยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
2. การรู้จักเป็นผู้นำและผู้ตามด้วยเหตุผล ไม่คิดครอบงำความคิดผู้อื่น
3. ความมุ่งมั่น ทุ่มเท และตั้งใจจริงในการทำงาน
4. ความเป็นก้าวไถมิตรต่อกัน มีม้ำใจ ให้อภัย และเข้าใจซึ่งกันและกัน
5. ความรับผิดชอบสูง ตรงต่อเวลาและรักษาคำพูด
6. การมีมนุษยสัมพันธ์

7. การมีการมณฑ์ขั้น และมองโลกในแง่ดี

บทบาทครูในฐานะผู้พัฒนาหลักสูตร เริ่มจากการพัฒนาตนเองก่อนด้วยการปรับเปลี่ยนแนวคิดและวิธีสอน จากการสอนความรู้ให้แก่ผู้เรียนโดยครูเป็นศูนย์กลางเป็นการสอนที่มีผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นกระบวนการเรียนการสอนที่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักแสงหา และสร้าง องค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง ผู้เรียนที่มีทักษะและลักษณะดังกล่าวติดตัวไปจะกลายเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้สามารถศึกษาหาความรู้และพัฒนาตนเองด้วยตนเองได้ตลอดชีวิต ตรงตามเจตนาการมณฑ์ของพระราชนูญปฏิการศึกษาแห่งชาติและจุดประสงค์ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของชาติ

2. บทบาทผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้

บทบาทของครูในอดีตจากที่เคยเป็นผู้สอน ผู้บอก ผู้ถ่ายทอดวิชาความรู้ต้องเปลี่ยนเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ครูจึงไม่ใช่แหล่งความรู้หรือผู้รอบรู้อีกต่อไป บทบาทใหม่ของครู คือผู้กระตุ้นผู้เรียนให้เรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพสูงสุดของแต่ละคน ครูจึงต้องวางแผนและจัดประสบการณ์การเรียนรู้อย่างหลากหลายให้แก่ ผู้เรียนทั้งเป็นรายบุคคลและรายกลุ่มโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล สร้างบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่สามารถปลุกเร้าและเสริมแรงให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ มีความเข้าใจและสามารถต้นพบความรู้ได้ด้วยตนเองจาก การปฏิบัติจริงโดยผ่านกระบวนการต่างๆ ได้แก่ การสืบค้นหาความรู้ การคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา การทำงานเป็นกลุ่ม โดยมีครูเป็นที่ปรึกษาให้คำชี้แนะ การที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย และมีโอกาสได้ปฏิบัติจริงจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้น มีความสุขสนุกและไม่เบื่อหน่ายการที่ครูจะเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพนั้นครูต้องปฏิบัติตามดังนี้

- 2.1 ดูแลเอาใจใส่การเรียน ความประพฤติและความเป็นอยู่ของศิษย์อย่างจริงจัง
- 2.2 ให้ความเข้าใจ ความอ่อนไหวและเป็นที่พึงของศิษย์
- 2.3 ให้ข้อมูลป้อนกลับที่เป็นประโยชน์ ที่ทำให้ศิษย์ทราบจุดบกพร่องที่ควรแก้ไข
- 2.4 มองโลกในแง่ดีและยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นด้วยความเข้าใจ
- 2.5 เป็นคนเปิดเผย ตรงไปตรงมาและจริงใจ
- 2.6 เป็นผู้มีความสามารถในการสื่อสาร ทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน
- 2.7 สนใจไม่เรียนรู้และหาความรู้ใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน
- 2.8 หมั่นสำรวจและประเมินตนเองเพื่อปรับปรุงตนเองอยู่เสมอ

3. บทบาทนักวิจัย

นอกจากงานสอนปกติแล้ว ครูต้องพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง จึงจำเป็นต้องทำการวิจัยควบคู่กับการสอนด้วย ในการตรวจสอบว่าผู้เรียนได้เรียนรู้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ ครูอาจจะมีคำถาม มีอุปสรรค มีปัญหาที่ต้องแก้ไขหรือต้องการองค์ความรู้ใหม่ ก็จำเป็นต้องนำกระบวนการที่มีวิธีการและหลักเกณฑ์ที่น่าเชื่อถือมาใช้ที่เรียกว่าการวิจัยในชั้นเรียน โดยเริ่มจากการกำหนดประเด็นปัญหาหรือความจำเป็น กำหนดกรอบแนวคิด วางแผน ศึกษา เก็บข้อมูล นำข้อมูลมาวิเคราะห์ สรุปผล และนำผลการวิจัยไปใช้ครูบางคนคิดว่าการทำวิจัยเป็นเรื่องยุ่งยากเนื่องจากขาดความรู้ความเข้าใจขาดผู้ชี้แนะ ไม่มีตัวอย่าง ไม่มีเวลาหรือไม่เห็นคุณค่า ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถช่วยแก้ปัญหาเหล่านี้ได้ การทำวิจัยในชั้นเรียนจะส่งผลให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากขึ้น การเรียนรู้ร่วมกันเป็นโอกาสที่จะได้ปลูกฝังลักษณะนิสัยที่ดีให้แก่ผู้เรียนจากการเห็นแบบอย่างของครูผู้สอนได้เรียนรู้กระบวนการคิด การแก้ปัญหา การแสวงหาความรู้ และการวิเคราะห์ แล้วสัมม侃เป็นนิสัยทำให้ทำงานเป็นระบบอย่างมีขั้นตอน มีเหตุผล มีหลักฐานอ้างอิง เป็นแรงกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจเฝ้าที่จะค้นคว้าอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

4. บทบาทผู้พัฒนาวิชาชีพ

ในยุคที่เศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรมและวิทยาการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว จึงมีความจำเป็นต้องพัฒนา และส่งเสริมสนับสนุนวิชาชีพครุอย่างจริงจังเพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น ครูในบทบาทผู้พัฒนาวิชาชีพต้องตระหนักรถึงคุณลักษณะเฉพาะของความเป็นครู ดังนี้

4.1 คุณลักษณะที่จำเป็นต้องได้รับการฝึกให้ครูมีความรู้ความชำนาญในวิชาชีพ เพื่อเป็นครูที่มีคุณภาพ ไว้ดังนี้

4.1.1 ความรู้ (Knowledge) เกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตรและเป้าหมายของหลักสูตร

4.1.2 ทักษะวิชาครู (Skill of Effective Pedagogy) ครูต้องมีทักษะและความสามารถ มีวิธีสอนที่หลากหลาย มีวิธีการและยุทธศาสตร์ในการจัดการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่มีประสิทธิภาพ

4.1.3 การสะท้อนความคิด (Reflection) และความสามารถในการวิพากษ์ตนเอง

4.1.4 ความสำนึกรและการยอมรับผู้อื่น (Empathy) ทั้งผู้ร่วมงานและศิษย์เพื่อบรรลุเป้าประสงค์ในการจัดการศึกษา

4.1.5 สมรรถนะในการจัดการ (Managerial Competence) มีความรับผิดชอบในการจัดการทั้งในและนอกห้องเรียน

4.2 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2548 : 74) กล่าวถึง คุณลักษณะเฉพาะ ที่เป็นเอกลักษณ์ของครู ไว้ดังนี้

4.2.1 อดทน รู้จักผ่อนปรนต่อปัญหา สามารถควบคุมอารมณ์ได้ทั้งในและนอกเวลาสอน

4.2.2 รับผิดชอบต่อหน้าที่และต่อตนเอง สามารถร่วมงานเป็นหมู่คณะได้ เอาใจใส่ต่อการเรียน ความประพฤติ ความเป็นอยู่และคุณค่าของศิษย์แต่ละคนด้วยเหตุผล

4.2.3 ไฟหัวความรู้ สำรวจและปรับปรุงตนเองอยู่เสมอ

4.2.4 ขยันหมื่นเพียรและมีความคิดสร้างสรรค์

4.2.5 มีความยุติธรรมและทำให้ศิษย์เกิดความอบอุ่นใจ

4.2.6 ดำรงตนอย่างเรียบง่ายและประหยัดเหมาะสมกับอาชีพ

4.2.7 เป็นผู้มีวัฒนธรรมและศีลธรรมตามศาสตร์ที่ตนนับถือ

4.2.8 สุภาพเรียบร้อย ประพฤติสม่ำเสมอและเป็นตัวอย่างที่ดีของศิษย์

4.3 ครูในฐานะผู้พัฒนาวิชาชีพ ควรมีแนวปฏิบัติในเรื่องต่อไปนี้

4.3.1 มีความรัก เคารพ เทิดทูน สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

4.3.2 ศรัทธาและเชื่อมั่นว่าวิชาชีพครูเป็นอาชีพที่ดี มีคุณค่าและตนสามารถเป็นครูที่ดีได้

4.3.3 จัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง และเน้นผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด และเชื่อมั่นว่าผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้

4.3.4 มีคุณธรรม จริยธรรม ประพฤติตนตามจรรยาบรรณครูที่ดีงาม

4.3.5 เป็นสมาชิก ปฏิบัติตามมาตรฐานและเป็นตัวอย่างที่ดี ขององค์กรวิชาชีพ ครูอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

4.3.6 เข้ารับการอบรม ศัลยกรรมและร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องเพื่อรับความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอโดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

4.3.7 สร้างและเผยแพร่องค์ความรู้ทางวิชาการ สิ่งประดิษฐ์ ผลการวิจัยตลอดจนสร้างนวัตกรรมด้านวิธีสอน สื่อการสอน

5. บทบาทผู้ส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างสถานศึกษากับชุมชน

การจัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาชั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ให้ความสำคัญของความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชนเป็นอย่างมาก โดยให้ทุกส่วนทุกฝ่ายในสังคมมี

ส่วนร่วมรับผิดชอบในการจัดการศึกษา มีการกระจายอำนาจการบริหารจัดการการศึกษาไปสู่เขตพื้นที่และสถานศึกษาโดยตรง กระทรวงศึกษาธิการมีหน้าที่หลักในการกำกับ ดูแล สนับสนุน ส่งเสริมและติดตามประเมินผลในเชิงนโยบายเท่านั้น เพื่อส่งเสริมให้การจัดการศึกษาสนองความจำเป็นและความต้องการของผู้เรียนและท้องถิ่นได้สถานศึกษากับชุมชนจึงมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด การเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชนให้เป็นไปอย่างราบรื่น ด้วยดีนั้น ครุศาสตร์มีบทบาทและหน้าที่ดังต่อไปนี้

5.1 ศึกษาประวัติความเป็นมาของชุมชนจากอดีตถึงปัจจุบันว่ามีการเปลี่ยนแปลงอย่างไร แนวโน้มในอนาคตจะเป็นเช่นไร สภาพทางภูมิศาสตร์ วิถีชีวิตความเป็นอยู่ ตลอดจนสัมพันธภาพของคนในชุมชน

5.2 เรียนรู้วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ความเชื่อ ค่านิยม ลัทธิศาสนา อุปนิสัยและพฤติกรรมของคนในชุมชน เพื่อนำความรู้ความเข้าใจไปใช้เป็นประโยชน์ในการทำงานร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชน และไม่ให้เกิดความขัดแย้งต่อกัน

5.3 ศึกษาสภาพเศรษฐกิจ สถานภาพของครอบครัวในชุมชน ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนให้แก่บุตรหลานในชุมชน

5.4 ทำความรู้จักคุ้นเคยกับผู้นำและบุคคลต่าง ๆ ในชุมชน เช่น กำนันผู้ใหญ่บ้าน พระสงฆ์ เป็นต้น

5.5 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้องกับชุมชน ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และมีโอกาสสัมผัสกับชุมชน

5.6 จัดนักเรียนตามความทึ่งชอบของสถานศึกษาให้ออกไปบริการชุมชนในโอกาสต่าง ๆ ตามที่ชุมชนขอความร่วมมือมา

5.7 นำเสนอสถานศึกษาเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การทำงาน หรือการฝึกงาน ของนักเรียนตามโรงงาน บริษัทและห้างร้านต่าง ๆ ในชุมชน

5.8 ให้คำปรึกษาแนะนำในเรื่องชีวิตความเป็นอยู่ เช่น สุขภาพอนามัยการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ เป็นต้น

5.9 มอบงานให้ผู้เรียนออกไปสำรวจข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับชุมชน เช่น พฤติกรรมการบริโภค การสำรวจอาชีพ การสาธารณูปโภค ผลิตภัณฑ์ของชุมชน เป็นต้น

5.10 ประชาสัมพันธ์ เชิญชวนชุมชนให้เข้าร่วมหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่สถานศึกษาจัด

5.11 มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อบุคคลทั่วไป มีทัศนคติที่ดีต่อการทำงานร่วมกับชุมชน และมีความสามารถในการสื่อสาร ทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน

5.12 ให้ข้อมูลคำแนะนำน้ำแก่ชุมชน ในการใช้สถานศึกษาเป็นที่จัดกิจกรรมของชุมชน ตลอดจนการให้บริการด้านเครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ตามความจำเป็น

5.13 มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมของสถานศึกษากับชุมชนอย่างเต็ม

ความสามารถ

5.14 เข้าร่วมกิจกรรมที่ชุมชนจัดขึ้น ตามความเหมาะสมกับเวลาและโอกาส

5.15 นำวิทยาการพื้นบ้านหรือภูมิปัญญาท้องถิ่น มาผสมผสานกับวิทยาการในสถานศึกษาในการจัดการเรียนการสอน

5.16 ให้ความรู้เรื่องการอนุรักษ์และปริโภคทรัพยากรธรรมชาติในชุมชนอย่างคุ้มค่า

5.17 ให้ความร่วมมือกับชุมชนในการจัดงานประเพณีต่างๆ เช่น งานประจำปี งานวันสำคัญของชาติและศาสนา เป็นต้น

5.18 เสนอแนะเกี่ยวกับการจัดงานหรือกิจกรรมที่สถานศึกษาและชุมชนร่วมกันจัด เช่น งานส่งเสริมผลิตภัณฑ์ งานอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม แหล่งเรียนรู้ที่สำคัญของชุมชน เป็นต้น

6. บทบาทนักวิเคราะห์ตนเอง

ครูต้องเป็นผู้รู้จักตนเองอย่างถ่องแท้เพื่อจะช่วยเหลือผู้เรียน ชุมชนและผู้อื่นทั้งหลาย ซึ่งทำได้โดยการวิเคราะห์จิตใจและการมโนของตนเองในเรื่องต่อไปนี้

6.1 แรงบันดาลใจ ผู้ที่เป็นครูต้องมีความเข้าใจ ตระหนัก และแยกแยะมิให้แรงบันดาลใจซึ่งเป็นเรื่องส่วนตัวมาก อิทธิพลเหนือผู้เรียน

6.2 ความเชื่อและค่านิยม ครูควรหลีกเลี่ยงความเชื่อและค่านิยมที่ไม่เหมาะสม

6.3 ความต้องการและความรู้สึกส่วนตัว ครูต้องบังคับและควบคุมความต้องการและความรู้สึกของตนเองได้อย่างมั่นคง

6.4 การเป็นแบบอย่าง ครูต้องเป็นแบบอย่างที่ดีงาม และสร้างสรรค์แก่ศิษย์และบุคคลทั่วไป

6.5 ความมีจริยธรรม การประพฤติปฏิบัติตนและการดำเนินชีวิตของครูต้องประกอบด้วยคุณธรรมและจริยธรรม เพื่อเป็นกรอบให้ครูเป็นคนดีมีศีลธรรม

6.6 การกำหนดความรับผิดชอบของตนเอง ครูต้องเรียนรู้ที่จะกำหนดบทบาทความรับผิดชอบที่มีต่อบนตนเองและผู้อื่นตามความคาดหวังของสังคมอย่างเหมาะสมครู มีความสำคัญต่อการจัดการศึกษา ใน การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้แก่ ผู้เรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ

ของแต่ละคน จึงเป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องพัฒนาตนเองในด้านความรู้ ทักษะ เจตคติและค่านิยม อื่น ๆ ให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าทางวิทยาการในโลกยุคปัจจุบัน

7. หน้าที่และความรับผิดชอบของครู

ยนต์ ชุมจิตต์ (2546 : 189) กล่าวว่า หน้าที่และความรับผิดชอบของครู หมายถึง กิจที่ผู้เป็นครูจำเป็นต้องกระทำให้เสร็จสิ้นสมบูรณ์ซึ่งอาจจะเป็นความจำเป็นโดยอาศัยหลักศีลธรรม จริยธรรม กฎหมาย หรือด้วยความสำนึกในความถูกต้องเหมาะสม

7.1 หน้าที่และความรับผิดชอบของครูตามหลักคำสอนในพระพุทธศาสนา

พระธรรมปีฎก (ประยุทธ์ ปยุตโต. 2546 : อ้างอิงใน ยนต์ ชุมจิตต์. 2546 : 197-199) ได้อธิบายถึงหน้าที่และความรับผิดชอบของครูว่า พระพุทธศาสนาองเห็นครูในฐานะบุคคลที่ทำหน้าที่ 2 ประการด้วยกัน คือ

1. เป็นสิบปทายกหรือ ศิลปะไทย ก็อ เป็นผู้ให้หรือถ่ายทอดศิลปวิทยาด้วย การสั่งสอนวิชาการต่าง ๆ ซึ่งเป็นหลักความรู้สำหรับศิษย์ที่จะนำไปใช้ประกอบอาชีพดำเนินชีวิต เพื่อพึงตนเองได้และทำประโยชน์แก่สังคมต่อไป สำหรับตัวครูที่เป็นผู้รักษาสืบท่องศิลปวิทยา ก็ ควรจะมีความสนใจและมีหน้าที่จำเพาะในการค้นคว้าและวางแผนเพิ่มพูนความเจริญก้าวหน้าของ วิทยาการในสาขาที่ตนมีความชำนาญเป็นพิเศษ เป็นบุคคลที่ได้รับมอบหมายเฉพาะจากสังคมให้ ช่วยกันค้นคว้าและวางแผนวิชาการในสาขาของตนให้ลึกซึ้งกว้างขวางออกไป และเป็นผู้สืบทอดมรดก ทางวัฒนธรรมของมนุษยชาติเพื่อประโยชน์แก่คนรุ่นหลังต่อไป

2. เป็นกัลยานมิตรของศิษย์ คือ อบรมสั่งสอนมิให้ศิษย์กระทำความชั่วชั่วย ชี้แนะให้กระทำความดีเป็นคนดีมีคุณธรรม ในทางพุทธศาสนาให้ความสำคัญกับด้านนี้มากกว่า ประการแรก เพราะถ้าครูอยู่สั่งสอนศิลปะวิทยาการทุกอย่างให้แก่ศิษย์จนศิษย์มีความรู้ ความสามารถในการงานทั้งปวง แต่ไม่ได้อบรมสั่งสอนให้ศิษย์เป็นคนดีมีคุณธรรมคนที่มีความรู้ ความสามารถมีปัญญาดีนั้นอาจจะนำความเก่งความสามารถของตนไปกระทำในสิ่งที่เปียดเบี้ยน ผู้อื่นให้ได้รับความเดือดร้อนหรือนำความเดือดร้อนมาสู่ตนเองได้ ซึ่งไม่เป็นที่ประยุกต์ของสังคม ส่วนรวม ในทางพุทธศาสนาบังกล่าวถึงหน้าที่ของครูที่พึงกระทำต่อศิษย์ไว้ดังนี้

2.1 ฝึกฝนแนะนำให้เป็นคนดี

2.2 สอนให้เข้าใจแจ่มแจ้ง

2.3 สอนศิลปะวิชาการให้สื้นเชิง

2.4 ยกย่องให้ปรารถนาแก่หมู่คณะ

2.5 สร้างเครื่องมือคุ้มภัยในสารทิศ คือ สอนให้รู้จักเดียงตัว รักษาตัวในอันที่จะ ดำเนินชีวิตต่อไปด้วยดี

7.2 หน้าที่และความรับผิดชอบของครุตามคำในภาษาอังกฤษ TEACHERS

สาระ บัญชี. 2542 ; อ้างอิงใน ยนต์ ชุมจิตต์. 2546 : 190-197 จำแนก
ความหมายตามตัวอักษรแต่ละตัวได้ดังนี้

1. T (Teaching) คือ การสอน หมายความว่า ครูมีหน้าที่และความ
รับผิดชอบต่อการสอนศิษย์ให้มีความรู้ความสามารถซึ่งถือว่าเป็นงานหลักของครุทุกคน การที่ครู
จะทำหน้าที่สอนได้ดีนั้น ควรคำนึงถึงการเพิ่มสมรรถภาพในการสอนและมีวิธีการสอนที่ดีสามารถ
กระทำได้ดังต่อไปนี้

- 1.1 ใช้หลักจิตวิทยาแห่งการเรียนรู้
- 1.2 ใช้หลักการเจริญเติบโตและพัฒนาการของเด็ก
- 1.3 วางแผนสำหรับการสอนอย่างละเอียดถี่ถ้วน
- 1.4 ใช้วิธีการสอนแบบต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม
- 1.5 ใช้แบบทดสอบต่าง ๆ ให้เกิดประโยชน์ในการเรียนการสอน
- 1.6 ใช้วิธีคัดเลือกที่เหมาะสม
- 1.7 ปกคล้องขั้นได้อย่างราบรื่น ตลอดจนปฏิบัติงานธุรการต่าง ๆ ของ

โรงเรียนได้

2. E (Ethics) คือ จริยธรรม หมายความว่า ครูต้องมีหน้าที่และความ
รับผิดชอบต่อการอบรมปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักเรียน และตัวครุเองก็ต้องประพฤติดน
ให้เป็นผู้มีคุณธรรมจริยธรรมอันดีงามเหมาะสมด้วย เพื่อเป็นแบบอย่างและปลูกฝังศรัทธาให้แก่
ศิษย์ในการประพฤติปฏิบัติต่อไป

3. A (Academic) คือ วิชาการ หมายความว่า ครูต้องมีหน้าที่และความ
รับผิดชอบต่อวิชาการทั้งของตนเองและของนักเรียน เพราะงานของครูต้องเกี่ยวข้องกับวิชาการ
อยู่ตลอดเวลา ครูจึงต้องศึกษาหาความรู้เพื่อพัฒนาตัวเองอยู่เสมอให้ทันสมัยและพร้อมรับกับ^{กับ}
การเปลี่ยนแปลงของสังคม

4. C (Cultural Heritage) คือ การสืบทอดวัฒนธรรม หมายความว่าครู
ต้องมีหน้าที่และความรับผิดชอบต่อการสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่น
หนึ่ง ครูต้องศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรม ชนบธรรมเนียมประเพณีต่างๆให้เข้าใจ
ถ่องแท้ และปฏิบัติตนให้ถูกต้องเหมาะสม เป็นแบบอย่างแก่ศิษย์และบุคคลทั่วไปและอบรมสั่ง
สอนศิษย์ให้เข้าใจในวัฒนธรรม ชนบธรรมเนียมอันดีงาม กระตุ้นปลุกเร้าจิตสำนึกให้นักเรียนรัก^{กับ}
และหวังแหนในมรดกทางวัฒนธรรมของตน และเต็มใจที่จะปฏิบัติตามวัฒนธรรมอันดีงามของชาติ

5. H (Human Relationship) คือ การมีมนุษยสัมพันธ์ หมายความว่า ครูต้องมีหน้าที่และความรับผิดชอบ ในการสร้างมนุษยสัมพันธ์กับบุคคลต่าง ๆ ที่ครูเกี่ยวข้อง สัมพันธ์ด้วยดังต่อไปนี้ คือ

5.1 การสร้างมนุษยสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ทำได้ดังนี้

5.1.1 สอนศิษย์ให้เกิดความรู้ความสามารถในวิชาการต่าง ๆ อย่างเต็มกำลังความ สามารถเพื่อให้ศิษย์มีความรู้อย่างแท้จริง

5.1.2 สอนศิษย์และทำบรรยายการเรียนการสอนให้สนุกสนาน แต่ได้สาระ

5.1.3 อบรมดูแลความประพฤติของศิษย์ ให้อยู่ในระเบียบวินัย และมีคุณธรรม จริยธรรม

5.1.4 ดูแลทุกชีวิตสุขของศิษย์และพยายามหาทางช่วยเหลือ

5.1.5 ให้คำปรึกษาหารือและช่วยแก้ปัญหาให้แก่ศิษย์

5.2 การสร้างมนุษยสัมพันธ์ระหว่างครูกับเพื่อนครู ทำได้ดังนี้

5.2.1 ร่วมมือกันอบรมสั่งสอนศิษย์ให้เป็นพลเมืองดีของสังคม

และชาติบ้านเมือง

5.2.2 ช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางวิชาการ เช่น แนะนำการสอน เอกสารหรือแหล่งวิทยาการต่าง ๆ เป็นต้น

5.2.3 ช่วยเหลืองานส่วนตัวซึ่งกันและกันเท่าที่โอกาสจะอำนวย

5.2.4 ทำหน้าที่แทนกันเมื่อคราวจำเป็น

5.2.5 ให้กำลังใจในการทำงานซึ่งกันและกัน

5.2.6 กระทำตนให้เป็นผู้มีความสุภาพอ่อนน้อมต่อกัน ใช้กริยา วาจาสุภาพ ไม่ยกตนข่มผู้อื่น

5.3 การสร้างมนุษยสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้ปกครองและชุมชน ทำได้ดังนี้

5.3.1 แจ้งผลการเรียนหรือความเจริญก้าวหน้าของศิษย์ ให้ผู้ปกครองทราบเป็นรายๆ กัน

5.3.2 ติดต่อกับผู้ปกครอง เพื่อร่วมกันแก้ปัญหาของศิษย์ ทั้งด้านผลการเรียน ความประพฤติ สุขภาพและอื่นๆ

5.3.3 หาโอกาสเยี่ยมเยียนผู้ปกครองนักเรียน เพื่อสร้างความคุ้นเคย และความร่วมมือ

5.3.4 เชิญผู้ปกครองร่วมกิจกรรมต่างๆของโรงเรียน เช่น การแข่งกีฬาประจำปี งานแข่งประกาศนียบัตรนักเรียน หรืองานชุมนุมศิษย์เก่า เป็นต้น

5.3.5 เมื่อได้รับเชิญครัวไปร่วมงานของผู้ปกครองนักเรียน เช่น งานอุปสมบท งานทำบุญขึ้นบ้านใหม่ หรืองานมงคลสมรส เป็นต้น

5.3.6 ครูครัวร่วมมือกับชุมชนจัดกิจกรรม เพื่อฝึกอาชีพหรือส่งเสริมความรู้ให้ผู้ปกครองและประชาชนในท้องถิ่น

5.3.7 ครูครัวให้ความร่วมมือกับชุมชนในการจัดงานต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ เช่น งานประจำปีของวัด งานเทศกาลต่างๆ เป็นต้น

5.3.8 โรงเรียนควรแจ้งข่าวสารต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ปกครอง เป็นระยะ ๆ

6. E (Evaluation) คือ การประเมินผล หมายความว่า ครูต้องมีหน้าที่และความรับผิดชอบต่อการประเมินผลการเรียนของศิษย์ ซึ่งเป็นการวัดความเจริญก้าวหน้าในด้านต่างๆ หลังจาก มีการเรียนการสอนไปแล้ว ครูสามารถเลือกใช้วิธีใดวิธีเดียวหรือหลายวิธีในการประเมินแต่ละครั้ง ได้ดังต่อไปนี้

6.1 การสังเกต ด้วยการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนขณะกำลังเรียนหรือทำงาน การร่วมกิจกรรมกลุ่มและความตั้งใจฟังขณะที่ครูกำลังอธิบายหน้าชั้น

6.2 การสัมภาษณ์ ด้วยการสัมภาษณ์เนื้อหาวิชาที่สอน วิธีการทำงานหรือวิธีการเรียนของนักเรียนเพื่อทราบความเจริญก้าวหน้าทางด้านการเรียนของนักเรียน

6.3 การทดสอบ ด้วยการทดสอบความรู้ในเนื้อหาวิชาความรู้ทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ

6.4 การจัดอันดับคุณภาพ ด้วยการนำผลงานของผู้เรียนในกลุ่มมา 비교และตัดกับนักเรียนคุณภาพ แล้วนำมาประเมินคุณภาพของนักเรียนแต่ละคนว่าควรอยู่ในระดับใด

6.5 การใช้แบบสอบถามและแบบสำรวจ เป็นการประเมินผลการตรวจสอบคุณภาพการเรียนการสอนทั้งของครูและนักเรียน

6.6 การบันทึกย่อและระเบียนสะสมด้วยการจดบันทึกพฤติกรรมความก้าวหน้าของนักเรียนแต่ละคนไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

6.7 การศึกษาเป็นรายบุคคล วิธีนี้มักใช้กับนักเรียนที่มีปัญหาเป็นรายบุคคล

6.8 การใช้วิธีสังคมมติ เป็นวิธีที่นิยมใช้เพื่อให้สมาชิกในกลุ่มเดียวกันประเมินคุณภาพของสมาชิกในกลุ่มเดียวกัน เพื่อตรวจสอบว่าสมาชิกคนใดได้รับความนิยมสูงสุดในด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านก็ได้

6.9 การให้ปฏิบัติและนำไปใช้ เป็นวิธีที่ครุต้องการทราบพัฒนาการทางด้านทักษะหรือการปฏิบัติงานของนักเรียนหลังจากที่ได้แนะนำวิธีการปฏิบัติให้แล้วการประเมินผลการเรียนทุก ๆ วิชา ครุต้องประเมินผู้เรียนให้ครบวิสัยทั้ง 3 ด้าน ดังนี้คือ

6.9.1 ด้านประชานิสัย (Cognitive Domain) คือ การวัดทางด้านความรู้ความจำความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์และการประเมินผล

6.9.2 ด้านวิภานิสัย (Affective Domain) คือ การวัดด้านความรู้สึกค่านิยมคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียนในด้านต่าง ๆ เช่น การทรงต่อเวลา ความมีระเบียบวินัย ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่หรือความยินชันแข็งในการทำงาน เป็นต้น

6.9.3 ด้านジョンวิสัย (Psychomotor Domain) คือ การวัดด้านการปฏิบัติงานเพื่อให้ทราบว่านักเรียนทำงานได้หรือไม่หลังจากการเรียนภาคทฤษฎีไปแล้ว

7. R (Research) คือ การวิจัย หมายความว่า ครูมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการหาความรู้ความจริงเพื่อแก้ปัญหาการเรียนการสอนและปัญหาของตัวนักเรียน อาจจะใช้วิธีการง่าย ๆ หรือวิธีการที่ยุ่งยากซับซ้อนให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

8. S (Service) คือ การบริการ หมายความว่า ครุต้องมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการให้บริการด้านต่าง ๆ แก่นักเรียน ผู้ปกครองและชุมชน ได้แก่ บริการด้านวิชาการ ให้คำปรึกษา หารือเรื่องสุขภาพอนามัยแก่นักเรียนและชุมชน และช่วยแก้ปัญหาแก่ชุมชนรอบ ๆ โรงเรียน

7.3 หน้าที่และความรับผิดชอบของครุตามที่คณะของบุคคลทั่วไป
ยนต์ ชุมจิตต์ (2546 : 199-202) กล่าวถึงหน้าที่และความรับผิดชอบในประเด็นที่สำคัญไว้ดังต่อไปนี้ คือ

1. สอนศิลปวิทยาการต่าง ๆ ให้แก่ศิษย์ และแนะนำวิธีแก้ปัญหาหรือสอนศิษย์ให้คิดเป็นด้วย

2. ฝึกอบรมคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่ดีงามให้แก่ศิษย์ให้เป็นคนดีนำความรู้ไปใช้ในทางที่สร้างสรรค์ ไม่ทำความเดือดร้อนแก่ตนเองและผู้อื่น

3. ปกครองดูแลความทุกข์สุขของศิษย์ ซึ่งสามารถกระทำได้ดังต่อไปนี้

3.1 ดูแลห้ามปราบ ตักเตือนหรือลงโทษนักเรียนที่มีนิสัยก้าวร้าว เพื่อมิให้ทำความเดือดร้อนรำคาญแก่เพื่อนนักเรียนด้วยกัน

3.2 ดูแลเรื่องอาหาร น้ำดื่มน้ำใช้ให้สะอาดถูกสุขอนามัยและเพียงพออยู่เสมอ

3.3 เมื่อนักเรียนป่วยไข้หรือได้รับอุบัติเหตุต้องรับรักษาพยาบาล หากมีอาการมากต้องรับเจ็บแจ้งผู้ปกครองโดยด่วน

3.4 ช่วยเหลือนักเรียนที่ขาดแคลนเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม อาหารกลางวันหรืออุปกรณ์การเรียน

3.5 สอดส่องดูแล ห้ามปราบ ตักเตือน หรือลงโทษนักเรียนที่มีนิสัยลักษณะไม่ดีของเพื่อน

3.6 จัดกิจกรรมนันทนาการเพื่อให้นักเรียนได้ผ่อนคลายหรือสร้างเสริมสติปัญญา ตามความเหมาะสมสมการดูแลนักเรียนจะบังเกิดผลสมบูรณ์ จะต้องมีการประสานสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบ้าน (ผู้ปกครอง) กับโรงเรียน (ครุ)

4. การประเมินผลความเจริญก้าวหน้าของศิษย์ เพื่อให้ทราบว่าศิษย์ของตนมีความก้าวหน้าหรือมีพัฒนาการมากขึ้นกว่าเดิมหรือไม่เพียงใด โดยการทำเป็นระยะๆตลอดเวลาที่มีการเรียนการสอน

5. แนะนำการศึกษาและอาชีพแก่นักเรียน เนื่องจากนักเรียนแต่ละคนมีความต่างกัน ทั้งทางด้านสติปัญญา ความสามารถ ความสนใจและบุคลิกภาพ ครูควรช่วยให้นักเรียนได้ศึกษาวิชาการหรือวิชาชีพที่ตรงกับความสามารถหรือความสนใจ ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนเกิดความเจริญ ของงานอย่างเต็มที่ และประสบความสำเร็จในชีวิต

6. จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความเจริญของงานของศิษย์ ทั้งกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรและกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มีส่วนสนับสนุนความเจริญของงานของนักเรียนหลาย ๆ ด้าน เช่น ลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด รักษาดินแดน การแข่งกีฬา การเข้าค่ายพักแรม เป็นต้น

7. ปฏิบัติงานในหน้าที่และงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จเรียบร้อยและมีคุณภาพ งานในหน้าที่ เช่น งานตรวจสอบแบบฝึกหัดของนักเรียน ทำบัญชีเรียกซื้อสมุดประจำชั้น สมุดประจำตัวนักเรียนและระเบียนนักเรียน เป็นต้น ส่วนงานที่ได้รับมอบหมาย ก็ต้องกระทำให้สำเร็จอย่างมีคุณภาพเสมอ

8. สอดส่องดูแลและป้องกันภัยพิบัติให้เกิดกับทรัพย์สินของโรงเรียนครุทุกคน ต้องช่วยกันดูแลทรัพย์สินส่วนรวมของโรงเรียนให้อยู่ในสภาพที่ดีและพร้อมใช้งานอยู่เสมอ เช่น เดียว กับทรัพย์สินของตนเอง

9. สร้างเสริมสมรรถภาพทางวิชาการให้แก่ตนเองอย่างสม่ำเสมอ ครูจะต้องศึกษาค้นคว้าและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เพราะความรู้ที่เรียนมาบางครั้งอาจจะนำมาใช้กับสถานการณ์จริงไม่ได้ ล้าสมัยหรือไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและสังคมที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วตลอดเวลา

10. รักษาวินัยและประพฤติดีเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์และบุคคลทั่วไปครูควรแสดงบทบาทและประพฤติดีให้ดี เพื่อเป็นที่รักและเคารพของศิษย์และชุมชนและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่สังคมด้วย

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดหลักการและแนวทางการจัดการศึกษาและการจัดกระบวนการเรียนรู้ไว้ใน มาตรา 22 -24 ให้ครูและบุคลากรทางการศึกษานำไปปฏิบัติ ซึ่งสามารถสรุปใจความได้ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2549 : 10-120)

1. จัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา มีความรู้ คุณธรรม จริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข
2. กระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกรักต้องดีงามในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับตนเอง ธรรมชาติ สังคมและประเทศไทย ให้กระบวนการเรียนรู้ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง สัมพันธ์กับชีวิตและสังคม และเป็นการศึกษาตลอดชีวิต
3. ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาทุกระดับ ใน การสนับสนุนส่งเสริม กำกับดูแล ติดตามประเมินผลและให้มีการระดมทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ มาใช้ในการจัด การศึกษา
4. การจัดระบบโครงสร้างการศึกษาให้มีเอกภาพในด้านนโยบาย และการกระจายอำนาจให้มีการปฏิบัติที่หลากหลาย เพื่อให้มีความคล่องตัวในการปฏิบัติและให้สอดคล้องกับ สภาพและความต้องการที่แตกต่างกัน
5. การบริหารและการจัดการให้ดำเนินการโดยองค์คณะบุคคลเน้นการมีส่วนร่วมของพลังและภูมิปัญญาจากฝ่ายต่าง ๆ
6. จัดการศึกษาให้มีคุณภาพได้มาตรฐานทุกระดับ ทุกประเภทและทุกขั้นตอน ทั้งในด้านปัจจัยตัวป้อน กระบวนการและผลผลิต ให้มีการประกันคุณภาพและการประเมินเพื่อ พัฒนาคุณภาพ

บริบทพื้นฐานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 มีที่ตั้ง อยู่ภายในพื้นที่โรงเรียน มหาวิชานุกูล ถนนเลี่ยงเมือง มหาสารคาม - ร้อยเอ็ด ตำบลแวงน่า อำเภอเมือง จังหวัด มหาสารคาม มีพื้นที่รับผิดชอบให้บริการครอบคลุม 13 อำเภอ ดังนี้ 1) อำเภอเมืองมหาสารคาม 2) อำเภอแก่งค่า 3) อำเภอโกสุมพิสัย 4) อำเภอ กันทรลิขชัย 5) อำเภอเชียงยืน 6) อำเภอปรบือ

7) อำเภอนาเชือก 8) อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย 9) อำเภอว้าปีปุ่ม 10) อำเภอนาดูน 11) อำเภอสีสุราษ 12) อำเภอกรุดรัง และ 13) อำเภอชื่นชม มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียงดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับจังหวัดขอนแก่น และจังหวัดกาฬสินธุ์
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับจังหวัดกาฬสินธุ์ และจังหวัดร้อยเอ็ด
ทิศใต้	ติดต่อกับจังหวัดสุรินทร์ และจังหวัดบุรีรัมย์
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับจังหวัดบุรีรัมย์ และจังหวัดขอนแก่น

1. ข้อมูลทั่วไป

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่บริหารและจัดการศึกษาช่วงชั้นที่ 3 และช่วงชั้นที่ 4 ซึ่งอยู่อำนาจในมาตรา 5 และ 37 วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 และมาตรา 8 และมาตรา 33 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2553 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ โดยคำแนะนำของสภาการศึกษา เมื่อคราวประชุมครั้งที่ 2/2553 วันที่ 17 สิงหาคม พ.ศ. 2553 จึงกำหนดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา และที่ตั้งของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เพื่อบริหารและจัดการศึกษาชั้นพื้นฐาน ระดับมัธยมศึกษาจำนวน 42 เขต ในปีการศึกษา 2554 มีโรงเรียนในสังกัดจำนวน 35 โรงเรียน บุคลากรทางการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 96 คน ครุพัสดุ จำนวน 1,752 คน พนักงานราชการ จำนวน 79 คน และนักเรียนจำนวน 37,660 คน

2. อำนาจหน้าที่ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 มีดังนี้

2.1 จัดทำนโยบาย แผนพัฒนา และมาตรฐานการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบาย มาตรฐานการศึกษา แผนการศึกษา แผนพัฒนาการศึกษาชั้นพื้นฐานและความต้องการของท้องถิ่น

2.2 วิเคราะห์การจัดตั้งงบประมาณเงินอุดหนุนทั่วไปของสถานศึกษา และหน่วยงานในเขตพื้นที่การศึกษา และแจ้งการจัดสรรงบประมาณที่ได้รับให้หน่วยงานข้างต้นรับทราบ รวมทั้งกำกับ ตรวจสอบ ติดตามการใช้จ่ายงบประมาณของหน่วยงานดังกล่าว

2.3 ประสาน ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาหลักสูตรร่วมกับสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

2.4 กำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผลสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

2.5 ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และรวบรวมข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษาในเขต

พื้นที่การศึกษา

2.6 ประสานการระดมทรัพยากรด้านต่าง ๆ รวมทั้งทรัพยากรบุคคล เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการจัดและพัฒนาการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

2.7 จัดระบบการประกันคุณภาพการศึกษา และประเมินผลสถานศึกษาในเขต

พื้นที่การศึกษา

2.8 ประสาน ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาของสถานศึกษาเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรวมทั้งบุคคล องค์กรชุมชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดรูปแบบที่หลากหลายในเขตพื้นที่การศึกษา

2.9 ดำเนินการ และประสาน ส่งเสริม สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาการศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษา

2.10 ประสาน ส่งเสริมการดำเนินงานของคณะกรรมการ และคณะกรรมการด้านการศึกษา

2.11 ประสานการปฏิบัติราชการทั่วไปกับองค์กรหรือหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐภาคเอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในฐานะผู้แทนสำนักงาน กระทรวงศึกษาธิการในเขตพื้นที่การศึกษา

2.12 ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจกรรมภายในเขตพื้นที่การศึกษาที่ไม่ได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานใดโดยเฉพาะ หรือปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้มอบหมาย

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอาจมีอำนาจหน้าที่อกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ก็ได้ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน การแบ่งส่วนราชการในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีรายละเอียด 26 แบ่งเป็นกลุ่มดังต่อไปนี้

1. กลุ่มอำนวยการ
2. กลุ่มบริหารงานบุคคล
3. หน่วยตรวจสอบภายใน
4. กลุ่มนโยบายและแผน
5. กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา
6. กลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา
7. กลุ่มบริหารงานการเงินและสินทรัพย์

3. การกิจกรรมบริหารงานบุคคล

หลักการ กฎหมายการบริหารงานบุคคล เป็นการตอบสนองต่อเจตนาرمณ์ ตาม มาตรา 81 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ในการพัฒนาวิชาชีพครู และกำหนดตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 โดยยึดหลักการสำคัญคือ การกระจายอำนาจ การมีส่วนร่วมและการบริหารโดยองค์คุณธรรมบุคคล เพื่อให้เกิดการพัฒนา สอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล และสร้างระบบคุณธรรมให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น ทั้งนี้มุ่งหวังว่าหาก ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีคุณภาพ มีขวัญกำลังใจที่ดี จะส่งผลต่อการพัฒนา คุณภาพผู้เรียนให้เป็นมุนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข

3.1 ວັດຖຸປະສົງຄໍ

3.1.1 เพื่อให้การดำเนินงานด้านการบริหารงานบุคคล ถูกต้อง รวดเร็ว เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาลสนองตอบความต้องการของหน่วยงานในเขตพื้นที่การศึกษา

3.1.2 เพื่อส่งเสริมบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถและมีจิตสำนึกระดับสากลที่รับผิดชอบ ให้เกิดผลสำเร็จตามหลักการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์

3.1.3 เพื่อส่งเสริมให้ครุและบุคลากรทางการศึกษา ปฏิบัติงานเต็มตามศักยภาพ โดยยึดมั่นในระเบียบวินัย จรรยาบรรณ อย่างมีมาตรฐานแห่งวิชาชีพ

3.1.4 เพื่อให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ปฏิบัติงานได้ตามมาตรฐาน
วิชาชีพได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติ มีความมั่นคงและความก้าวหน้าในวิชาชีพ ซึ่งจะส่งผลต่อการ
พัฒนาคุณภาพการศึกษาของผู้เรียนเป็นสำคัญ

3.2 การบริหารงานบุคคลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กำหนดขึ้นตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 อันเป็นการจัดโครงสร้างขององค์กร ในส่วนของการบริหารงานบุคคลได้ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 โดยกำหนดภารกิจให้แก่องค์กร ต่าง ๆ ทั้งที่เป็นอำนาจหน้าที่ของ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา โดยสรุปดังนี้

การวางแผนกำลังคน พิจารณากำหนดนโยบายการบริหารงานบุคคล กำหนดจำนวน อัตรากำลังสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (มาตรา 23 (1))

3.2.1 การสรุหาและบรรจุแต่งตั้ง

- 1) อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษาเป็นผู้ดำเนินการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุและแต่งตั้งบุคคลเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา หรืออาจมอบให้หน่วยงานทางการศึกษาเป็นผู้ดำเนินการสอบแข่งขัน (มาตรา 47)
 - 2) อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษาหรือหน่วยงานทางการศึกษา อาจรับสมัครสอบแข่งขันได้เฉพาะบุคคลที่มีคุณสมบัติพิเศษในสาขาวิชาใดก็ได้ ผู้สมัครสอบต้องมีคุณสมบัติพิเศษในสาขาวิชานั้น ๆ ตามที่ ก.ค.ศ.กำหนดด้วย (มาตรา 48)
 - 3) การคัดเลือกบุคคลเข้ารับราชการ กรณีที่มีความจำเป็นหรือมีเหตุพิเศษ (มาตรา 50)
 - 4) การบรรจุและแต่งตั้งบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ มีความชำนาญการ หรือเชี่ยวชาญระดับสูง เข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยหน่วยงานทางการศึกษาขออนุมัติจาก ก.ค.ศ. เมื่อได้รับอนุมัติแล้วจึงค่อยดำเนินการ(มาตรา 51)
 - 5) การบรรจุและแต่งตั้งบุคคลเข้ารับราชการในตำแหน่งเป็นสัญญาจ้างปฏิบัติงานรายปี หรือมีระยะเวลาตามระเบียบกระทรวงการคลังกำหนด หรือเป็นพนักงานราชการ (มาตรา 52)
 - 6) ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา โดยอนุมัติ อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษา มีอำนาจบรรจุและแต่งตั้งตำแหน่งต่อไปนี้ (มาตรา 53 (3))
 - 6.1) รองผู้อำนวยการสถานศึกษา/ผู้อำนวยการสถานศึกษา
 - 6.2) รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา/ผู้บริหารที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามมาตรา 38 ข (7)
 - 6.3) ตำแหน่งศึกษานิเทศก์
 - 6.4) ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา 38 ค (2)
 - 6.5) ตำแหน่งที่มีวิทยฐานะชำนาญการ ชำนาญการพิเศษและเชี่ยวชาญ
- 3.2.2 การบริหารงานบุคคลของสถานศึกษา ภายใต้หลักการการกระจายอำนาจ ดังปรากฏ ในมาตรา 9 (2) และมาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ประกอบกับมาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 ที่กำหนดให้สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีฐานะเป็นนิติบุคคล โดยกำหนดกรอบภารกิจของสถานศึกษา 4 ด้าน คือ การ

บริหารงานวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไปการบริหารงานบุคคลของสถานศึกษา มีขอบข่ายและการกิจที่สำคัญ ดังนี้

1) การวางแผนอัตราภาระ และการกำหนดตำแหน่ง สถานศึกษาเสนอความต้องการจำนวนและอัตราตำแหน่งของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษา เพื่อเสนอ อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษา พิจารณา (มาตรา 26 (2))

2) การสรรหา บรรจุและแต่งตั้ง

2.1) ผู้อำนวยการสถานศึกษาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งครูผู้ช่วยตำแหน่งครูและตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา 38 ค (2) ในสถานศึกษา โดยอนุมัติ อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษา (มาตรา 53 (4))

2.2) สั่งให้ข้าราชการครูหรือบุคลากรทางการศึกษาออกจากราชการ ระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ในกรณีที่เห็นว่ามีความประพฤติไม่ดีหรือไม่มีความรู้หรือไม่มีความเหมาะสมหรือมีผลการประเมินทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มอยู่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ.กำหนด (มาตรา 56 วรรคสอง) หรือให้รับราชการต่อไป

2.3) รับโอนพนักงานส่วนห้องถินคืนหรือข้าราชการอื่นที่มิใช่ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา โดยการอนุมัติของ อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษา (มาตรา 58)

2.4) บรรจุและแต่งตั้ง โดยการรับย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในหน่วยงานการศึกษาอื่นภายในเขตพื้นที่การศึกษาหรือต่างเขตพื้นที่การศึกษา โดยอนุมัติของ อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษา (มาตรา 58)

2.5) สั่งบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา กรณีขอกลับเข้ารับราชการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ.กำหนด (มาตรา 64 มาตรา 65 และมาตรา 66)

2.6) การบรรจุและแต่งตั้งลูกจ้างประจำ (คำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ 8/2546 ลงวันที่ 7 กรกฎาคม 2546)

2.7) การสั่งจ้างลูกจ้างชั่วคราว (คำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ 29/2546 ลงวันที่ 8 กรกฎาคม 2546)

โดยหลักการในการสรรหาข้าราชการครูเพื่อมาปฏิบัติหน้าที่ในการเรียนการสอนพัฒนาคุณภาพทางการศึกษานั้น ต้องการคนที่มีความรู้ความสามารถโดยตรงกับสาขาวิชาที่ต้องรับผิดชอบในการเรียนการสอน เพื่อให้การศึกษามีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตต่อประเทศชาติบ้านเมือง

การสรุหารบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครู นอกจากจะเป็นการสอบแข่งขันตามนัยมาตรา 36 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. 2523 แล้ว อาจเป็นการคัดเลือกข้าราชการประเภทอื่นมาบรรจุและแต่งตั้งเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครู เช่น ในสถานศึกษาที่มีปัญหา ด้านสภาพแวดล้อมต่อสุขภาพของผู้เรียน เช่น สภาพแวดล้อมเป็นโรงงานหรือมีแม่น้ำลำคลองที่มีมลพิษ อาจมีความจำเป็นต้องมีการคัดเลือก ข้าราชการที่มีความรู้ความสามารถทางด้านสุขภาพอนามัยเข้ามาช่วยแก้ปัญหานี้ที่สืบต่อไป อาจมีการคัดเลือกข้าราชการทหาร หรือข้าราชการตำรวจ เข้ามาบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการครูได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศไทย

ณ นอมรัฐ ชาลอดิศ (2550 : 82-87) "ได้ทำการวิจัยเรื่อง ขั้นตอนและกำลังใจในการปฏิบัติงานของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ระดับชั้นปูน และกำลังใจในการปฏิบัติงานของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และรายด้านต่าง ๆ ทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก 3 ด้าน และอยู่ในระดับปานกลาง 2 ด้าน เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านผู้บังคับบัญชาชั้นต้น เพื่อนร่วมงาน งานที่ทำในปัจจุบัน การเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งและเงินเดือนค่าตอบแทนและสวัสดิการ การเบรียบเที่ยบขั้นตอนและกำลังใจในการปฏิบัติงานของสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกันมีขั้นตอนและกำลังใจในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน แนวทางการพัฒนาผู้บริหารควรเน้นการบริหารงานให้ผู้ใต้บังคับบัญชาทำงานกันเป็นทีม ควรจัดให้ครุภูมิหน้าที่สอนหนังสืออย่างเดียวและให้มีเจ้าหน้าที่อื่นทำงานพิเศษ เช่น งานธุรการ งานการเงิน งานพัสดุ ควรสับเปลี่ยนให้ครุภูมิคนได้มีโอกาสเป็นศึกษาดูงานหากความรู้เพิ่มเติมเพื่อนำมาพัฒนาโรงเรียนของตนเอง ควรจัดให้มีการอบรมสัมมนาทางการศึกษาเกี่ยวกับองค์ความรู้ใหม่ ๆ เพื่อให้ครุภูมินำไปใช้ในการเรียนการสอนและผู้บังคับบัญชาไม่มีความซัดเจนในการกำหนดนโยบายไปสู่การปฏิบัติ

บุญคำ ศรีแก้ว (2550 : 87) "ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพขั้นตอนและกำลังใจของครุภูมิสอนในสถานศึกษาชั้นปีฐาน ช่วงชั้นที่ 1 และช่วงชั้นที่ 2 อำเภอพาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพขั้นตอนและกำลังใจของครุภูมิสอนในสถานศึกษาชั้นปีฐานช่วงชั้นปีที่ 1 และช่วงชั้นปีที่ 2 อำเภอพาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 2 ด้านปัจจัยจุนใจ 5 องค์ประกอบ คือ ความสำเร็จในการทำงาน การได้รับการยอมรับนับถือ ลักษณะ

งานที่ปฏิบัติ ความรับผิดชอบและความก้าวหน้า ระดับขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานมีค่าเฉลี่ยของขวัญและกำลังใจอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ย พบร่วมว่า ด้านความรับผิดชอบมีค่าเฉลี่ยมากกว่าด้านอื่น ๆ รองลงมาคือ ความสำเร็จในการทำงานลักษณะงานที่ปฏิบัติ ความก้าวหน้า และการได้รับการยอมรับนับถือตามลำดับ ส่วนด้านปัจจัยค้าจุน 6 องค์ประกอบ คือ เงินเดือน ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน นโยบายการบริหารงาน สภาพการทำงาน ความมั่นคงในงาน วิธีการปกครองบังคับบัญชา ผลการวิจัยพบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับขวัญและกำลังใจของครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานช่วงชั้นที่ 1 และช่วงชั้นที่ 2 สรุปได้ว่า ควรจะมีการวางแผนในการทำงานให้มีความชัดเจนและสอดคล้องกับนโยบายในการบริหารงานของหน่วยงาน ความรอบแรมยางานที่เหมาะสมตามความถนัดตามความรู้ความสามารถ ส่งเสริมให้เข้าร่วมประชุมสัมมนา อบรม ศึกษาดูงาน ศึกษาต่อเพื่อ改善หาความรู้ใหม่ในรูปแบบต่าง ๆ ให้การยกย่องเชิญเชิญมีปฏิบัติงานสำเร็จได้ผลดี มีความยุติธรรม จริงใจที่จะสนับสนุนผู้ใต้บังคับบัญชาในการเลื่อนตำแหน่ง และเพิ่มเงินเดือนให้เหมาะสมสมกับค่าครองชีพรวมทั้งการเพิ่มสวัสดิการอย่างพอเพียง ควรใช้การบริหารงานโดยให้ผู้ร่วมงานมีส่วนร่วมซึ่งเป็นลักษณะการบริหารแบบประชาธิบัติ ส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีในหน่วยงาน และชุมชนเพื่อสร้างการยอมรับจากชุมชนและหน่วยงานอื่น

พณิณญา นาตาแสง (2550 : 83 - 84) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของพนักงานราชการในสถานศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสุ่ม ได้แก่ พนักงานราชการในสถานศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์ ปีการศึกษา 2549 จำนวนทั้งสิ้น 256 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม มี 3 ฉบับ คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยจูงใจ (Motivation Factors) ที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของพนักงานราชการ จำนวน 48 ข้อ แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยค้าจุน (Hygiene Factors) ที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของพนักงานราชการ จำนวน 48 ข้อ และแบบสอบถามเกี่ยวกับขวัญและกำลังใจ จำนวน 45 ข้อ วิธีดำเนินงาน ใช้การวิเคราะห์การทดลอง ผลการวิจัยปรากฏ ดังนี้ ปัจจัยจูงใจและปัจจัยค้าจุน สามารถพยากรณ์ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของพนักงานราชการได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสัมพันธ์กับขวัญกำลังใจได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นิพนธ์ ประสงค์การ (2551 : 111 – 112) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนอ่าวลึก ประชาชนรรค จังหวัดระบี ผลการวิจัยพบว่า ระดับขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนอ่าวลึกประชาชนรรค ในภาพรวม ผู้ตอบแบบสอบถาม

มีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก เพื่อพิจารณา ในรายด้านพบว่า ด้านความมั่นคงในงาน ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน มากที่สุด เมื่อจำแนกในแต่ละด้าน พบว่า ด้านนโยบายการบริหารงาน ให้ความสำคัญกับนโยบายในการบริหารชัดเจน ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ให้ความสำคัญกับจำนวนชั่วโมงในการทำงาน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ระหว่างครุกับนักเรียน ด้านความ มั่นคงในงาน ให้ความสำคัญกับความรู้สึกเกี่ยวกับความมั่นคงในองค์กร ด้านค่าตอบแทนและ สวัสดิการ ให้ความสำคัญกับการได้รับการพัฒนาโดยเข้ารับการอบรม ประชุม สรุปงานต่าง ๆ ครุที่มีขนาดโรงเรียนต่างกัน โดยภาพรวมมีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานไม่ แตกต่างกัน

ประเสริฐ สุยอด (2551 : 99 – 100) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรและครุที่ปฏิบัติงานในโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองสุรินทร์ ผลการวิจัย พบว่า ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรและครุที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองสุรินทร์ อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากด้านความรู้สึกในหน่วยงาน เป็นลำดับ 1 ด้านความรู้สึกประสบผลสำเร็จ เป็นลำดับที่ 2 ด้านความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงาน เป็นลำดับที่ 3 และลำดับสุดท้าย คือด้านความรู้สึกรับผิดชอบ และผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าบุคลากรและครุที่มี เพศและประสบการณ์ในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน มีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน ไม่แตกต่างกันทั้งในภาพรวมและรายด้าน บุคลากรและครุที่มีอายุแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านความรู้สึกพึงพอใจและความรู้สึกมั่นคง และปลอดภัย ระดับการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงาน ด้านความรู้สึกพึงพอใจ ด้านความรู้สึกประสบความสำเร็จ ด้านความรู้สึกในหน่วยงาน ขนาดโรงเรียนที่ปฏิบัติงานอยู่ ไม่แตกต่างกัน

ดนัย กัลยาราช (2552 : 147) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ขวัญกำลังใจของครุ กลุ่มโรงเรียนบ้านกลางทุ่งสะโตก อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษา พบร้าโดยรวมแล้วครุกลุ่มโรงเรียนบ้านกลางทุ่งสะโตก อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ส่วนใหญ่ มีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน และเมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น ครุส่วนใหญ่มีขวัญกำลังใจในเรื่องความสำเร็จในการทำงาน สถานภาพและการยอมรับนับถือตัวงานหรือลักษณะงานที่ปฏิบัติ นโยบาย และการบริหารงาน ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลสภาพแวดล้อมของการทำงาน ความรับผิดชอบ ความมั่นคงของงานและชีวิตส่วนตัว โดยเกินครึ่งมีขวัญและกำลังใจในเรื่องการปกครอง บังคับบัญชา เงินเดือน ความเจริญเติบโต และความก้าวหน้าในหน้าที่การงานที่ปฏิบัติ

วรรณภา กลับคง (2552 : 139) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ขวัญและกำลังใจของครูใน การปฏิบัติงานในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผลการศึกษาพบว่า 1) ขวัญและกำลังใจของครูใน การปฏิบัติงานในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ครูมีระดับขวัญและกำลังใจ ระดับมาก 7 ด้าน คือ ด้านความสำเร็จ ด้านความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล ด้านสภาพแวดล้อมการทำงาน ด้านนโยบายการบริหาร ด้านการบังคับบัญชา ด้านการยกย่องในความสำเร็จ ด้านงานที่ท้าทาย ยกเว้นด้านเงินฐานะความมั่นคง ด้านความ รับผิดชอบเพิ่มขึ้น และด้านความเจริญเติบโต การพัฒนาที่มีระดับขวัญและกำลังใจอยู่ในระดับ ปานกลาง 2) แนวทางในการบำรุงขวัญและกำลังใจของครูในการปฏิบัติงาน ในสามจังหวัด ชายแดนภาคใต้ที่สำคัญ 3) อันดับแรกได้แก่ด้านเงินฐานะความมั่นคงด้านความเจริญเติบโตการ พัฒนาด้านนโยบาย และการบริหาร

บดินทร์ สามหมื่น (2551 : 78) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาขวัญและกำลังใจใน การปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 2 พบว่า มีขวัญ และกำลังใจในการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับมาก 7 ด้าน คือ ด้านความมั่นคงในการทำงาน ด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ด้านโอกาสก้าวหน้า ด้านสถานภาพการดำรงชีวิต ด้าน สภาพการทำงาน ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ด้านความสำเร็จในการทำงาน และมี 1 ด้านที่มีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานในระดับปานกลาง คือ ด้านเงินเดือนและสวัสดิการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูที่ปฏิบัติหน้าที่ทำการสอนในโรงเรียน ได้รับความคุ้มครองในด้านสวัสดิการ ความมั่นคงในการประกอบอาชีพ มีสิ่งอำนวยความสะดวกไม่ว่าจะเป็นด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร การเดินทาง อีกทั้งไม่มีการให้ออกจากงาน เมื่อหน่วยงานถูกยุบเลิก ส่วนกระทรวงศึกษาธิการ ก็เปิดโอกาสให้ครูได้พัฒนาตนเอง มีโอกาสได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น หรือได้รับการตอบสนอง ความต้องการพื้นฐานเพียงพอ ภาวะดังกล่าวจึงส่งผลให้ครูเกิดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน ในระดับมาก

อดุลย์ เวชวงศ์ (2550 : 77) ได้ทำการวิจัยเรื่อง วิจัยการศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างขวัญและกำลังใจกับการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก พบว่า ครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา นครนายก มีระดับขวัญและกำลังใจในการพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีขวัญและกำลังใจในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับ ดังนี้ ด้านสภาพการทำงาน ด้านสุขภาพกายและสุขภาพจิต ด้านการติดต่อสื่อสาร และอันดับสุดท้ายคือด้านค่าตอบแทน และสิทธิประโยชน์

พยนต์ บุญเพ็ง (2553 : 103) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 3 พบว่า มีสภาพขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงไปหาต่ำ ดังนี้ ด้านภาระกดดันของสังคม ด้านหลักสูตร ด้านคุณภาพของครู ความรู้สึกต่อชุมชนในด้านการสนับสนุนการศึกษาปริมาณงาน ด้านอาคารสถานที่และการบริการ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้บริหาร ด้านความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนครูและด้านเงินเดือน

ยุทธนา ชาติ (2552 : 93) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการครู : กรณีศึกษา สถานศึกษาในอำเภอสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการศึกษาด้านขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของครูผู้สอนและครูผู้สอนที่ทำงานธุรการ หรืองานอื่น ๆ กรณีศึกษา สถานศึกษาในอำเภอสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับ 1 คือ ด้านการปฏิบัติการสอนรักและศรัทธาในอาชีวศึกษา รองลงมา คือ ด้านการทำงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย อันดับสุดท้าย คือด้านการพัฒนาตนของครู

2. เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความคิดเห็นด้านขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของ ครูผู้สอนและครูผู้สอนที่ทำงานธุรการ หรืองานอื่นๆ กรณีศึกษา สถานศึกษา ในอำเภอสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์เขต 4 พบร่วมกับ ครูผู้สอนและครูผู้สอนที่ทำงานธุรการหรืองานอื่น ๆ กรณีศึกษา สถานศึกษาในอำเภอสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 ที่มีหน้าที่ต่างกัน มีระดับขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานโดยรวมรายด้านไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการปฏิบัติการสอน แตกต่างกันอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .5

3. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่เป็นคำขอปลายเปิดเกี่ยวกับขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน พบร่วมกับ ครูผู้สอนและครูผู้สอนที่ทำงานธุรการ หรืองานอื่น ๆ กรณีศึกษาสถานศึกษาในอำเภอสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ มากที่สุดได้แก่ ลิตรอนความคิดเห็นของเพื่อนร่วมงาน รองลงมาไม่จริงใจไม่เอาใจใส่ในการบริหารโรงเรียน บริหารงบประมาณไม่ตรงตามจุดประสงค์ ทางการศึกษา และน้อยที่สุดคือ บริหารงบประมาณไม่เป็นธรรม

โภมล บัวพร (2553 : 57-74) ได้ศึกษาขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานและเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขต

พื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า 1) ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 มีข้อบกพร่องในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากสูงที่สุดไปทางต่ำที่สุดตามลำดับ คือ ด้านงานที่ทำในปัจจุบัน ด้านเพื่อนร่วมงาน ด้านผู้บังคับบัญชาขั้นต้น ด้านการเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งและด้านเงินเดือน ค่าตอบแทนและสวัสดิการ 2) ครูมีเพศต่างกันมีระดับข้อบกพร่องและกำลังใจในการปฏิบัติงานโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน และ 3) ครูที่มีขนาดสถานศึกษาในการปฏิบัติงานต่างกันมีระดับข้อบกพร่องและกำลังใจในการปฏิบัติงานโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

พญنت บุญเพ็ง (2553 : 91) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อข้อบกพร่องและกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพของข้อบกพร่องและกำลังใจในการปฏิบัติงานของครูตามความคิดเห็นของครูโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบร้า มีสภาพข้อบกพร่องและกำลังใจในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากทุกด้าน

2. เปรียบเทียบสภาพข้อบกพร่องและกำลังใจต่อการปฏิบัติงานของข้าราชการครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ที่มีสถานภาพส่วนบุคคลแตกต่างกัน พบร้า ครูมีเพศ อายุ ประสบการณ์ในการทำงานและตำแหน่งหน้าที่การทำงานแตกต่างกัน มีระดับข้อบกพร่องและกำลังใจในการปฏิบัติงานโดยรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนครูบุรุษท่านที่ในสถานศึกษาที่มีขนาดแตกต่างกัน มีระดับข้อบกพร่องและกำลังใจในการปฏิบัติงานโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. งานวิจัยต่างประเทศ

คุก (Cook. 2000 : 2839-A) ได้ทำการศึกษาเรื่องข้อบกพร่องครูโรงเรียนรัฐบาล ผลการวิจัยพบว่าครูที่มีอายุ 46 ปีขึ้นไปมีข้อบกพร่อง ครูเพศหญิงมีข้อบกพร่องกว่าครูเพศชาย ครูที่ไม่ใช่คนพิวากา มีข้อบกพร่องกว่าครูพิวากา ขนาดโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับข้อบกพร่องของครู ไม่ปรากฏความแตกต่างระหว่างข้อบกพร่องกับสถานภาพสมรส ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน จำนวนปีที่สอนและระดับการศึกษาของครู

ซอมเมอร์ (Sommer. 2000 : 986) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อข้อบกพร่องของครู โรงเรียนมัธยมศึกษาในรัฐโอไฮโอ ซอมเมอร์ ได้สรุป ผลการวิจัยว่า ครูส่วนใหญ่ต้องการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายของโรงเรียนมากขึ้น และรู้สึกว่าขาดการติดต่อสื่อสารระหว่างครูและผู้บริหาร ครูส่วนใหญ่มีพลอใจในหลักสูตรปัจจุบัน และรู้สึกว่าจะต้องปรับปรุงเป็นอย่างมาก ส่วนเงินไม่ใช่ปัจจัยที่ส่งผลต่อข้อบกพร่องอย่างมีนัยสำคัญ

บรูคส์ (Brook, 2001 : 574-A) ได้วิเคราะห์ขวัญของสมาชิกในคณะกรรมการ 4 ปี หรือ น้อยกว่าหนึ่งปี มีขวัญสูงกว่าสมาชิกในคณะกรรมการอื่น ๆ นอกจากนั้นสมาชิกของคณะกรรมการที่มีการศึกษาต่อมา มีขวัญสูงมากสมาชิกในวิชาอื่น ๆ ในปัจจัยที่ส่งผลต่อขวัญด้านการติดต่อสื่อสารกับ การบริหารโอกาสแห่งความก้าวหน้าในวิชาชีพ การพบปะสังสรรค์ของคณะกรรมการ การได้รับประโยชน์อย่างเพียงพอ การบริหารอัตราเงินเดือน และสมาชิกของคณะกรรมการที่มีอายุมากกว่าสมาชิกอื่น ๆ มีขวัญสูงกว่าสมาชิกที่มีอายุน้อยกว่าในด้านการติดต่อสื่อสารกับการบริหาร โอกาส ที่จะเจริญ ก้าวหน้าในวิชาชีพ และการบริหารอัตราเงินเดือน

วิคสตรอม (Vickstrom, 2001 : 1249-A) ได้วิจัยเพื่อหาระดับและสิ่งที่ทำให้เกิด ความพึงพอใจการทำงานของครู และหาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบเหล่านี้ กับอายุ เพศ การศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน ระดับชั้นที่สอน และตำแหน่งหน้าที่ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างครู จำนวน 373 คน ในโรงเรียนมัธยมและวิทยาลัย Saskatchewan (Saskatoon) โดยใช้วิธีหัวรูบອกสิ่งที่ ทำให้เกิดความพึงพอใจ ผลการวิจัยพบว่า สิ่งที่ทำให้ครูเกิดความพึงพอใจสูงสุด สืบย่างแรก ได้แก่ ความรู้สึกได้รับความสำเร็จ ลักษณะของงานที่ทำ ความสัมพันธ์อันดีกับ ผู้ใต้บังคับบัญชา และ ความรับผิดชอบ ส่วนสิ่งที่ทำให้ครูเกิดความไม่พึงพอใจสูงสุดสืบย่างแรก ได้แก่ การไม่ประสบ ความสำเร็จ นโยบายและการบริหาร สภาพการทำงานและผลงาน ที่ตรงกันข้ามกับชีวิตส่วนตัว ตัวเปลื่อน ๆ เช่น เพศ และตำแหน่งหน้าที่ สัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับองค์ประกอบ ของสิ่งที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน

อร์ดอน พี ราเบย์ (Gordon Pea Rabey, 2001 : 26 -28) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการตอบสนองการโภคทรัพย์ แรงจูงใจภายในตัวเราทั้งหมด สถานการณ์ จะเป็นตัวกำหนด แรงจูงใจที่จะสร้าง การตอบสนอง- จะขับรถ ไปข้างหน้า ในการถอนหรือ จารอให้ สัญญาณ ต่อไปเมื่อการตอบสนองจะตัดสินใจ ระดับของ ความกระตือรือร้น วัตถุประสงค์ที่นำไป ประภูมิจะ ควบคุม แรงผลักดัน สำหรับคน ในที่ทำงาน นัยจ้าง กำหนด เป้าหมายและกลยุทธ์เพื่อให้บรรลุ วัตถุประสงค์ พวกเข้า จัดหาทรัพยากรรวมทั้ง การบำรุงรักษา และ ค่าใช้จ่าย ใน การดำเนินงาน และคาดหวังว่า จะได้ผลลัพธ์ที่ต้องการจะเป็นไปตามมาตรฐาน แต่ “ไม่จำเป็นต้องมีความมุ่งมั่น ความมุ่งมั่น คือการตอบสนอง ความสมัครใจ ซึ่งไม่สามารถ รับคำสั่ง แต่ มันจะเป็นผลของ ความสัมพันธ์ซึ่งสร้างจุดประสงค์ ที่ใช้ร่วมกัน”

สวาริงจิม (Swaringim, 2002 : 1785-A) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบขวัญ ของครูโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐบาลกับครูประถมศึกษาเอกชนในเมืองเซนต์หลุยส์ รัฐมิสซูรี สหรัฐอเมริกา โดยการสุ่มตัวอย่างจากครูโรงเรียนรัฐบาล และครูโรงเรียนเอกชนมาท่าๆ กัน

ผลการวิจัยพบว่า ข้อัญของครูทั้ง 2 กลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 6 ประการ คือ ความพึงพอใจของครู ความสามัคคีระหว่างครู สถานะของครู ความช่วยเหลือทางการศึกษาจากชุมชน การอำนวยความสะดวกการให้บริการแก่นักเรียนและความกดดันจากชุมชน และมีอยู่ 4 ด้านที่ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ได้แก่ ความสามัคคีกับผู้บริหาร เงินเดือนครู ข้าวโมงการสอนของครู และเนื้อหาของหลักสูตร

เลนลิตเตอร์ เดนสเทน (Lenlite Densten. 2002 : 40-44) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจที่สร้างแรงบันดาลใจและความสัมพันธ์กับความพยาบาลพิเศษ การศึกษานี้เป็นการศึกษาความถูกต้องของแรงจูงใจที่สร้างแรงบันดาลใจที่วัดโดยแบบสอบถามความเป็นผู้นำ Multifactor (MLQ) สองปัจจัยใหม่ที่ถูกระบุคือภาพที่ใช้และแนวคิดที่ใช้แรงจูงใจที่สร้างแรงบันดาลใจและความสัมพันธ์ของพวกรเขากับผลความเป็นผู้นำของความพยาบาลเป็นพิเศษ สอนสอนผลกระทบสำหรับการวิจัยและการปฏิบัติจะถูกนำเสนอ

วาเลซ (Vallez. 2002 : 997-A) ศึกษาเรื่องความพึงพอใจในองค์ประกอบภายนอกใน และองค์ประกอบภายในของงาน โดยใช้ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยแห่งเมืองโคลัมเบีย พบร่วมกับ องค์ประกอบที่ทำให้เกิดความพึงพอใจภายนอกของงาน ได้แก่ สภาพทางกายภาพ ในการปฏิบัติงาน เงินเดือนและผลประโยชน์ที่เกือบกุล สถานภาพของงานการบริหารและการควบคุมงาน ความมั่นคงในงานนโยบายของการบริหารและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ส่วนองค์ประกอบภายนอกที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในงาน ได้แก่ ความสำเร็จของงาน การยอมรับนับถือในผลงาน ลักษณะงาน ความรับผิดชอบและความเจริญก้าวหน้า

ฮัชชิสัน (Hutchison, 2003 : 4289-A) ได้วิจัยเกี่ยวกับการวัดความพึงพอใจในการทำงานของบุคลากรในโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูใหญ่มีทัศนคติที่ดีต่อการทำงานในโรงเรียน
2. ผู้มีตำแหน่งเป็นผู้บังคับบัญชา มีความพึงพอใจในการทำงานมากกว่าผู้ไม่ได้เป็นผู้บังคับบัญชา
3. บุคลากรในสำนักงานและครูมีความพึงพอใจในการทำงานมากกว่าบุคลากรกลุ่มอื่น
4. ผู้ที่เป็นสมาชิกองค์การ คนงาน จะมีความพึงพอใจต่อเพื่อนร่วมงานมากกว่าคนที่ไม่เป็นสมาชิกขององค์การ
5. ลักษณะของงานที่ทำเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานมากที่สุด ในทางตรงกันข้ามนโยบายการศึกษาของท้องถิ่นและการบริหาร เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดความไม่พึงพอใจในการทำงานมากที่สุด

6. การให้ความช่วยเหลือในการแนะนำ มีส่วนทำให้บุคลากรในโรงเรียนมีความพึงพอใจมากยิ่งขึ้น
7. ปัจจัยค้าจุนและปัจจัยระดับของบุคลากรในโรงเรียน มีลักษณะคล้ายคลึงกับของ คนงานในโรงงานอุตสาหกรรมเอกชน
8. บุคลากรในโรงเรียน โดยทั่วไปชอบงานและมีทัศนคติที่ดีต่องานมากกว่า คนงานในโรงงานอุตสาหกรรม

นาเปีย (Napier, 2006 : 178) ได้ศึกษาและทำการวิจัยเรื่องขั้นตอนการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในเน布拉สกา (Nebraska) ทุกห้องถัน โดยใช้ประชากร 789 คนผลการวิจัยพบว่า การที่ขั้นตอนการปฏิบัติงานของครูสูงนั้น มีปัจจัยสำคัญ 13 ประการ ได้แก่

1. ความสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารกับครู โดยผู้บริหารมีความเข้าใจและเห็นคุณค่าของครูแต่ละคน
 2. ความสามารถในการบริหาร ก่อให้เกิดความเชื่อมั่น
 3. ครูได้รับการสนับสนุนให้ปฏิบัติตามระเบียบวินัย
 4. ครูได้รับโอกาสให้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย
 5. การจัดหาวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกให้อย่างเพียงพอ
 6. การจัดหาเครื่องมือ เครื่องใช้ในการสอนให้อย่างเพียงพอ
 7. การมอบหมายงานสอนให้เหมาะสมกับความรู้ที่ได้ศึกษาอบรมมา
 8. ครูได้รับความยุติธรรมและมีความเป็นธรรมในการมอบหมายงานกิจกรรมนอกหลักสูตร
 9. การอบรมครูประจำการ
 10. ความมั่นคงในหน้าที่การทำงาน
 11. การมีนโยบายให้ล้าให้อย่างพอเพียง
 12. การจัดการสอนให้ครูอย่างเป็นธรรมและยุติธรรม
 13. ครูได้รับเงินเดือนในอัตราที่เท่าเทียมกับอาชีพที่ฝึกอบรมมาเท่านั้น
- เรทเมเยอร์ (Rethmeyer, 2006 : 7112-A) ได้ทำการวิจัยสภาพความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของอาจารย์ในสถาบันชั้นต่าง ๆ ตามทฤษฎีของเอิร์ชเบิร์ก ผลการวิจัยปรากฏ
1. ลักษณะของงานและสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน มีความสำคัญต่อการเกิด ทัศนคติในการทำงาน
 2. ความมั่นคงในการปฏิบัติงาน และการมีส่วนร่วม ทำให้มีทัศนคติต่อสถาบัน

3. ค่าจ้างตอบแทน มีส่วนอย่างย่างมากที่จะทำให้เกิดหัศนคติในทางบวกหรือทางลบต่อสถาบัน

4. สถาบันที่ขยายกว้างออกไป ทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีความพึงพอใจสูง เพราะมีความรู้สึกว่ามีความสัมพันธ์กับความก้าวหน้าในการปฏิบัติหน้าที่

5. แรงจูงใจที่สำคัญในการสร้างบุคลากรของสถาบัน คือ ความมั่นคงในการทำงานและสวัสดิการที่ดี

ฟอล์กินส์ (Folkins. 2007 : 5783-A) แห่งมหาวิทยาลัยมิสซูรี-โคลัมเบีย ได้ศึกษาข้อมูลในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในเมืองโคลัมเบีย พบว่า ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างคณะครุภักครุใหญ่ เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อข้อมูลในการปฏิบัติงานของครูอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ และพบว่าอายุ และประสบการณ์ในการสอนมีความสัมพันธ์กับข้อมูลของครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน

เพอร์รี่ (Perry. 2007 : 4038-A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพยายามปรับปรุงการปฏิบัติงานของครูใหญ่กับข้อมูลในการปฏิบัติงานของครู โรงเรียนมัธยมศึกษาในลรัฐ มิสซิสซิปปี ผลการวิจัยพบว่า ภาระการสอนเป็นผู้นำทางอาชีพของครูใหญ่มีส่วนสัมพันธ์กับปัจจัยที่ส่งผลต่อข้อมูลของครูอย่างมีนัยสำคัญและเมื่อพิจารณาแต่ละด้านแล้ว ความเข้าใจกันได้ของครุภักครุใหญ่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับภาระการสอนเป็นผู้นำทางอาชีพของครูใหญ่ แต่จำนวนชั่วโมงสอน มีความสัมพันธ์ทางลบ และเงินเดือนมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับภาระการสอนเป็นผู้นำทางอาชีพของครูใหญ่

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สรุปผลจากการศึกษาข้อมูลของงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะเป็นรองผู้อำนวยการโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 ได้ศึกษาวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อข้อมูลและกำลังใจในการปฏิบัติงานของครู ทำให้ทราบถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อข้อมูลและกำลังใจของครูผู้สอนในการปฏิบัติงาน ในหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลนั้น เพื่อเป็นปัจจัยเอื้อต่อพัฒนาศักยภาพด้านการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีคุณภาพ มีผลลัพธ์ที่ทางการเรียนทุกรายวิชาสูงขึ้น ตามมาตรฐานการเรียนรู้ และมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกประการได้นั้น ทั้งนี้ที่สำคัญยิ่งเพื่อที่จะนำข้อมูลเป็นเครื่องมือและแนวทางสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา "ได้นำไปเพื่อการบริหารองค์กรในการพัฒนาครุภักครุและบุคลากรในโรงเรียน ให้ทุกคนมีจิตสำนึกรักในภาระงานที่รับผิดชอบอย่างเคร่งครัด มีความเต็มใจพร้อมที่จะทุ่มเทเสียสละเวลาในการปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มที่ เต็มเวลา เต็มความสามารถ มีคุณภาพสูงยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังสามารถใช้เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลและกำลังใจในการทำงาน เพื่อใช้ทบทวนหลักเกณฑ์การพิจารณาด้านการ

บริหารทรัพยากรมนุษย์ เช่น การสรรหา การคัดเลือก การจัดสรรสิทธิประโยชน์ สวัสดิการต่าง ๆ ทำให้ครูผู้สอนทุกคนรู้สึกว่าตนเองมีความสำคัญในองค์กร เป็นส่วนหนึ่งในความสำเร็จของ สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY